

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

27. února 2010

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr		
2010/C 51/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 37, 13.2.2010	1
<hr/>		
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2010/C 51/02	Věc C-284/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Finská republika („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)	2
2010/C 51/03	Věc C-294/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Švédské království („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje a zboží dvojího užití, civilního a vojenského, od cla“)	3

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/04	Věc C-372/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)	3
2010/C 51/05	Věc C-387/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu materiálu dvojího užití, civilního a vojenského, od cla“)	4
2010/C 51/06	Věc C-409/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)	5
2010/C 51/07	Věc C-461/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Dánské království („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)	5
2010/C 51/08	Věc C-239/06: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)	6
2010/C 51/09	Věc C-45/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brusel — Belgie) — Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck v. Commissie voor het Bank-, Financie-en Assurantiewezen (CBFA) („Směrnice 2003/6 — Obchodování zasvěcených osob — Použití důvěrných informací — Sankce — Podmínky“)	6
2010/C 51/10	Věc C-227/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Salamanca — Španělsko) — Eva Martín Martín v. EDP Editores SL („Směrnice 85/577/EHS — Článek 4 — Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory — Právo odstoupit od smlouvy — Povinnost dodavatele uvést poučení — Neplatnost smlouvy — Vhodná opatření“)	7
2010/C 51/11	Věc C-248/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Článek 4 odst. 2 písm. a) a c), čl. 5 odst. 2 písm. c), čl. 6 odst. 2 písm. b), články 10 až 15, 17, 18 a 26 — Vedlejší produkty živočišného původu — Odpady — Zahrabávání bez předchozího zpracování — Nedostatečné úřední kontroly — Zařízení pro bezpečné zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu — Provoz — Neudělení povolení — Spalování specifikovaných rizikových materiálů — Neexistence vhodných postupů“)	8
2010/C 51/12	Věc C-305/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa) v. Regione Marche („Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18 — Pojmy „zhotovitel“, „dodavatel“ a „poskytovatel služeb“ — Pojem „hospodářský subjekt“ — Univerzity a výzkumné ústavy — Uskupení („konsorcium“) univerzit a orgánů státní správy — Hlavní neziskový účel podle stanov — Povolení účasti v řízení o zadání veřejné zakázky“)	8

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/13	Věc C-376/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl v. Comune di Milano („Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Články 43 ES a 49 ES — Zásada rovného zacházení — Skupiny podniků — Zakáz účastí „consorzio stabile“ („stálého konsorcia“) a společnosti, která je jeho členem, jakožto soutěžitelů na téže zakázce“)	9
2010/C 51/14	Spojené věci C-410/08 až C-412/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Swiss Caps AG v. Hauptzollamt Singen („Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení — Číslo 1515, 1517, 2106 a 3004 — Želatinové kapsle — Rybí olej, olej z pšeničných klíčků a z černuchy seté (černý kmín) — Pojem „obal““)	9
2010/C 51/15	Věc C-455/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. prosince 2009 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS — Veřejné zakázky na dodávky a stavební práce — Přezkum rozhodnutí o zadání zakázky — Záruka účinného přezkumu — Minimální lhůta, kterou je třeba dodržet mezi doručením rozhodnutí o zadání zakázky vyloučeným uchazečům a podpisem smlouvy ohledně této zakázky“)	10
2010/C 51/16	Věc C-505/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	11
2010/C 51/17	Věc C-586/08: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca („Směrnice 2005/36/ES — Uznávání diplomů — Pojem („regulované povolání“) — Výběr předem vymezeného počtu osob na základě srovnávacího hodnocení, který uděluje doklad o kvalifikaci s časově omezenou platností — Vnitrostátní vědecká způsobilost — Univerzitní profesor“)	11
2010/C 51/18	Věc C-120/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Pojmy „podzemní úložiště“, „skládkový plyn“ a „eluát“ — Povinnost stanovit krizové hodnoty, při jejichž překročení lze mít za to, že skládka má významný nepříznivý účinek na jakost podzemních vod — Neprovedení do práva Valonského regionu ve stanovené lhůtě“)	12
2010/C 51/19	Spojené věci C-450/07 a C-451/07: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Roche SpA (C-450/07), Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105/EHS — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Článek 4 — Zmrazení cen — Snížení cen“)	12
2010/C 51/20	Věc C-281/08 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 24. listopadu 2009 — Landtag Schleswig-Holstein v. Komise Evropských společenství („Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Procesní způsobilost regionálního parlamentu“)	13

2010/C 51/21	Věc C-353/08: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operatins Luxembourg SA, Istituto LusoFarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA v. Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105 EHS — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Čl. 4 odst. 1 — Zmrazení cen — Snížení cen“) 13	13
2010/C 51/22	Věc C-553/08 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. prosince 2009 — Powerserv Personalservice GmbH, dříve Manpower Personalservice GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Manpower Inc. („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 51 odst. 1 a 2 — Návrh na prohlášení neplatnosti — Vzájemný kasační opravný prostředek — Slovní ochranná známka Společenství MANPOWER — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním“) 14	14
2010/C 51/23	Spojené věci C-561/08 P a C-4/09 P: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Gerasimos Potamianos (C-561/08 P), Gerasimos Potamianos v. Komise Evropských společenství (C-4/09 P) („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Neprodlení smlouvy na dobu určitou — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení“) 15	15
2010/C 51/24	Věc C-85/09 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 29. října 2009 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda v. Komise Evropských společenství („Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost — Návrh na náhradu škody vzniklé z důvodu různých opomenutí ze strany Komise při uplatnění směrnice 93/42/EHS — Neexistence příčinné souvislosti mezi tvrzenými opomenutími a škodou vzniklou navrhovatelce při uvedení vadných digitálních teploměrů na trh — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 15	15
2010/C 51/25	Věc C-143/09: Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Přistoupení k Evropské unii — Směrnice 2002/22/ES — Časová působnost — Příslušnost Soudního dvora“) 16	16
2010/C 51/26	Věc C-198/09: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — IFB Stroder Srl v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105/ES — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Článek 4 — Zmrazení cen — Snížení cen“) 16	16
2010/C 51/27	Věc C-333/09: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil de prud'hommes de Caen — Francie) — Sophie Noël v. SCP Brouard Daude, likvidátor pověřený soudní likvidací Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST („Řízení o předběžné otázce — Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod — Mezinárodní pakt o občanských a politických právech — Zásada rovného zacházení — Propuštění z hospodářských důvodů — Chybějící souvislost s právem Společenství — Zjevná nepříslušnost Soudního dvora“) 17	17
2010/C 51/28	Věc C-443/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Cosenza (Itálie) dne 13. listopadu 2009 — C.C.I.A.A. di Cosenza v. Grillo Star srl Fallimento 18	18

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/29	Věc C-504/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2009 Evropskou komisí proti rozsudku Soudu prvního stupně vydanému dne 23. září 2009 ve věci T-183/07, Polsko v. Komise	18
2010/C 51/30	Věc C-517/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgie) dne 11. prosince 2009 — RTL Belgium SA (dříve TVI SA) v. Conseil supérieur de l'audiovisuel	19
2010/C 51/31	Věc C-522/09: Žaloba podaná dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Rumunsko	20
2010/C 51/32	Věc C-525/09: Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika	21
2010/C 51/33	Věc C-526/09: Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika	21
2010/C 51/34	Věc C-529/09: Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Španělské království	21
2010/C 51/35	Věc C-531/09: Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika	22
2010/C 51/36	Věc C-532/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2009 Vladimírem Ivanovem proti usnesení Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 30. září 2009 ve věci T-166/08, Ivanov v. Komise	22
2010/C 51/37	Věc C-533/09: Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika	23
2010/C 51/38	Věc C-538/09: Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Evropská komise v. Belgické království	23
2010/C 51/39	Věc C-539/09: Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	24
2010/C 51/40	Věc C-540/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Regeringsrätten (Švédsko) dne 21. prosince 2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket	24
2010/C 51/41	Věc C-544/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2009 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu Evropské unie (sedmému senátu) vydanému dne 6. října 2009 ve věci T-21/06, Spolková republika Německo v. Komise Evropských společenství	25
2010/C 51/42	Věc C-553/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2009 společností BCS SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmému senátu) vydanému dne 28. října 2009 ve věci T-137/08, BCS SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	26
2010/C 51/43	Věc C-40/10: Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Evropská komise v. Rada Evropské unie	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/44	Věc C-466/08: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Kyprská republika	27
2010/C 51/45	Věc C-544/08: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 4. prosince 2009 — Evropská komise v. Česká republika	27
2010/C 51/46	Věc C-548/08: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Švédské království	28
2010/C 51/47	Věc C-15/09: Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Česká republika	28
2010/C 51/48	Věc C-42/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika	28
2010/C 51/49	Věc C-171/09: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 2. prosince 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	28
2010/C 51/50	Věc C-183/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika	28
2010/C 51/51	Věc C-184/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království	28
2010/C 51/52	Věc C-192/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království	28
2010/C 51/53	Věc C-206/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika	29
2010/C 51/54	Věc C-207/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. prosince 2009 — Evropská komise v. Slovenská republika	29
2010/C 51/55	Věc C-220/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika	29
2010/C 51/56	Věc C-252/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	29

Tribunál

2010/C 51/57	Věc T-355/04 a T-446/04: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2010 — Co-Frutta v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se trhu Společenství v oblasti dovozu banánů — Konkludentní odepření přístupu následované odepřením výslovným — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Dodržování lhůt — Předchozí souhlas členského státu — Povinnost uvést odůvodnění“) 30	30
2010/C 51/58	Věc T-252/07, 271/07 a 272/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2010 — Sungro a další v. Rada a Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Společná zemědělská politika — Změna režimu podpor Společenství pro bavlnu — Hlava IV kapitola 10a nařízení (ES) č. 1782/2003, zavedená článkem 1 bodem 20 nařízení (ES) č. 864/2004 — Zrušení předmětných ustanovení rozsudkem Soudního dvora — Příčinná souvislost“) 30	30
2010/C 51/59	Věc T-460/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2010 — Nokia v. OHIM — Medion (LIFE BLOG) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LIFE BLOG — Starší národní slovní ochranná známka LIFE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Částečné zamítnutí zápisu“) 31	31
2010/C 51/60	Věc T-355/08 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2010 — De Fays v. Komise („Kasační opravný prostředek — Incidenční kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Dovolená — Volno z důvodu nemoci — Neomluvená nepřítomnost konstatovaná na základě lékařské prohlídky — Snížení nároků na dovolenou za kalendářní rok — Ztráta nároku na odměnu“) 31	31
2010/C 51/61	Věc T-254/08: Usnesení Tribunálu ze dne 22. prosince 2009 — Associazione Giulemanidallajuve v. Komise („Údajná porušení článků 81 ES a 82 ES — Stížnost — Žaloba pro nečinnost — Stanovisko Komise k ukončení nečinnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 32	32
2010/C 51/62	Věc T-71/09: Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Química Atlántica v. Komise („Žaloba pro nečinnost — Zaujetí stanoviska — Žaloba na náhradu škody — Článek 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu — Nepřípustnost“) 32	32
2010/C 51/63	Věc T-95/09 R II: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. ledna 2010 — United Phosphorus v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Směrnice 91/414/EHS — Rozhodnutí o nezařazení napropamidu do přílohy I směrnice Rady 91/414 — Prodloužení odkladu vykonatelnosti“) 32	32
2010/C 51/64	Věc T-446/09 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. ledna 2010 — Escola Superior Agrária de Coimbra v. Komise („Předběžné opatření — Program Life — Vrácení části vyplacených částek — Příkaz k navrácení — Oznámení o dluhu — Návrh na odklad provádění — Finanční újma — Výjimečné okolnosti — Neexistence naléhavosti“) 33	33
2010/C 51/65	Věc T-464/09: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2009 — Evropská komise v. New Acoustic Music a Anna Hildur Hildibrandsdottir 33	33

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/66	Věc T-486/09: Žaloba podaná dne 4. prosince 2009 — Polsko v. Komise	34
2010/C 51/67	Věc T-498/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2009 Petrus Kerstens proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. září 2009 ve věci F-102/07, Kerstens v. Komise ..	35
2010/C 51/68	Věc T-502/09: Žaloba podaná dne 11. prosince 2009 — Inovis v. OHIM — Sonaecom (INOVIS) ..	35
2010/C 51/69	Věc T-503/09: Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)	36
2010/C 51/70	Věc T-505/09: Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Carlyle v. OHIM — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)	36
2010/C 51/71	Věc T-506/09: Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Carlyle v. OHIM — Mascha & Regner Consulting (THE CARLYLE)	37
2010/C 51/72	Věc T-513/09: Žaloba podaná dne 22. prosince 2009 — Baena Grupo v. OHIM — Neuman a Galdeano del Sel ((průmyslové) vzory)	37
2010/C 51/73	Věc T-514/09: Žaloba podaná dne 31. prosince 2009 — De Post v. Komise	38
2010/C 51/74	Věc T-515/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2009 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 7. října 2009 ve věci F-3/08, Marcuccio v. Komise	39
2010/C 51/75	Věc T-516/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2009 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. prosince 2009 ve věci F-122/07, Marcuccio v. Komise	40
2010/C 51/76	Věc T-517/09: Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Alstom v. Komise	40
2010/C 51/77	Věc T-519/09: Žaloba podaná dne 23. prosince 2009 — Toshiba v. Komise	41
2010/C 51/78	Věc T-521/09: Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Areva T&D v. Komise	42
2010/C 51/79	Věc T-522/09: Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Gemmi Furs v. OHIM — Lemmi-Fashion (GEMMI)	43
2010/C 51/80	Věc T-523/09: Žaloba podaná dne 23. prosince 2009 — Smart Technologies v. OHIM (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)	44
2010/C 51/81	Věc T-524/09: Žaloba podaná dne 24. prosince 2009 — Meredith v. OHIM (BETTER HOMES AND GARDENS)	44
2010/C 51/82	Věc T-528/09: Žaloba podaná dne 30. prosince 2009 — Hubei Xinyegang Steel v. Rada	45

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

*(2010/C 51/01)***Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie**

Úř. věst. C 37, 13.2.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 24, 30.1.2010

Úř. věst. C 11, 16.1.2010

Úř. věst. C 312, 19.12.2009

Úř. věst. C 297, 5.12.2009

Úř. věst. C 282, 21.11.2009

Úř. věst. C 267, 7.11.2009

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-284/05) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)

(2010/C 51/02)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a P. Aalto, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupci: T. Pynnä, E. Bygglin, J. Heliskoski a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Molde, zmocněnec), Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a U. Forsthoff, zmocněnci), Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna a M. K. Boskovits, zmocněnci), Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec, G. De Bellis, avvocato dello Stato), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec), Španělské království (zástupce: A. Falk)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s.1) a, pokud jde o období po dni 31. května 2000, porušení článků 2,

9, 10 a 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169) — Osvobození od cla dovozu vojenské výzbroje a zboží dvojího užití, civilního a vojenského

Výrok

- 1) Finská republika tím, že v letech 1998 až 2002 osvobodila vojenský materiál od dovozního cla, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 26 ES, článku 20 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, a v důsledku toho ze společného celního sazebníku, a tím, že odmítla vypočítat, stanovit a poskytnout Komisi Evropských společenství z toho plynoucí vlastní zdroje, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila rovněž povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, jakož i z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.
- 2) Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Italská republika, Portugalská republika a Švédské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 271, 29. 10. 2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-294/05) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje a zboží dvojího užití, civilního a vojenského, od cla“)

(2010/C 51/03)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Ström van Lier, P. Dejmek a G. Wilms, zmocněnci)

Žalované: Švédské království (zástupci: A. Kruse a A. Falk, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Spolková republika Německo (zástupce: M. Lumma, zmocněnec), Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec), Dánské království (zástupce: J. Molde, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s.1) a, pokud jde o období po dni 31. května 2000, porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169) — Osvobození od cla dovozu vojenské výzbroje a zboží dvojího užití, civilního a vojenského

Výrok

1) Švédské království tím, že nestanovilo a neodvedlo Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v rámci dovozu válečného materiálu a zboží civilního a vojenského užití, jakož i tím, že nezaplátilo úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytlo uvedené vlastní zdroje, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, a

povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spolková republika Německo, Finská republika a Dánské království ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 3.9.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-372/05) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)

(2010/C 51/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, zmocněnec, C. von Donat, Rechtsanwalt)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Bering Liisberg, zmocněnec), Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou a K. Boskovits, zmocněnci), Finská republika (zástupci: E. Bygglin a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 155, s. 1) a v období po 31. květnu 2000 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1) — Osvobození dovozu vojenského materiálu od cla.

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že odmítla vypočítat, stanovit a poskytnout Komisi Evropských společenství vlastní zdroje plynoucí z dovozu vojenského materiálu v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, a článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.
- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Řecká republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-387/05) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu materiálu dvojího užití, civilního a vojenského, od cla“)

(2010/C 51/05)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms, L. Visaggio a C. Cattabriga, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec, G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Bering Liisberg, zmocněnec), Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou a K. Boskovits, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes a J. Gomes, zmocněnci), Finská republika (zástupci: E. Bygglin a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 26 ES a různých ustanovení celních předpisů [článek 20 nařízení Rady (ES) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), článků 2, 9, 10 a čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1)] a příslušných ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000 (Úř. věst. L 130, s. 1) — Osvobození dovozu zboží použitelného pro vojenské i civilní účely od cla — Odmítnutí výpočtu částek, které měly být odvedeny jako vlastní zdroje Společenství.

Výrok

- 1) Italská republika tím, že během období od 1. ledna 1999 do 31. prosince 2002 osvobodila dovoz materiálu použitelného jak pro civilní, tak i vojenské účely od cla, a tím, že odmítla vypočítat, stanovit a poskytnout Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané z důvodu tohoto osvobození, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení splatné z důvodu, že Komisi Evropských společenství neposkytla tyto vlastní zdroje ve stanovených lhůtách, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají jednak z článku 26 ES, článku 20 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, a v důsledku toho ze společného celního sazebníku, a jednak z článků 2, 9, 10 a čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, jakož i z článků 2, 9, 10 a čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.
- 2) Italské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Řecká republika, Portugalská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 22, 28.1.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-409/05) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)

(2010/C 51/06)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk a G. Wilms, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna a K. Boskovits, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupce: J. Bering Liisberg, zmocněnec), Italská republika (zástupce: I. Braguglia, zmocněnec, G. De Bellis, avvocato dello Stato), Portugalská republika (zástupci: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes a J. Gomes, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1) a pro období po 31. květnu 2000 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169) — Osvobození dovozu válečného materiálu od cla

Výrok

1) Řecká republika tím, že odmítla vypočítat a odvést Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v důsledku osvobození dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, ani povin-

nosti, které pro ni od téhož data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Dánské království, Italská republika, Portugalská republika a Finská republika ponosou vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 14.1.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-461/05) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)

(2010/C 51/07)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalované: Dánské království (zástupci: J. Molde, J. Bering Liisberg a B. Weis Fogh, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou a K. Boskovits, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes a J. Gomes, zmocněnci), Finská republika (zástupci: E. Bygglin a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1) a pro období po 31. květnu 2000 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169) — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla

Výrok

- 1) *Dánské království tím, že odmítlo vypočítat a zaplatit Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v souvislosti s osvobozením dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítlo zaplatit úroky z prodlení z spojené s nezaplacením uvedených vlastních zdrojů Komisi Evropských společenství, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.*
- 2) *Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Řecká republika, Portugalská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 48, 25.2.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-239/06) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“)

(2010/C 51/08)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms, C. Cattabriga a L. Visaggio, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Braguglia, zmocněnec, G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna a A. Samoni-Rantou, jakož i M. K. Boskovits, zmocněnci), Finská republika (zástupkyně: A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května

1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1), a odpovídajících ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1) — Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla — Odmítnutí vypočítat částky, které měly být vybrány a zpřístupněny vlastním zdrojům Společenství

Výrok

- 1) *Italská republika tím, že v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 osvobodila vojenský materiál od dovozního cla, a tím, že odmítla vypočítat, stanovit a poskytnout Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané z důvodu uvedeného osvobození, jakož i úroky z prodlení splatné v důsledku toho, že Komisi ve stanovené lhůtě neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, jakož i z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.*
- 2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Řecká republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 178, 29.7.2006.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brusel — Belgie) — Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck v. Commissie voor het Bank-, Financie-en Assurantiewezen (CBFA)

(Věc C-45/08) (¹)

(„Směrnice 2003/6 — Obchodování zasvěcených osob — Použití důvěrných informací — Sankce — Podmínky“)

(2010/C 51/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck

Žalovaná: Commissie voor het Bank-, Financie-en Assuranti-ewezen (CBFA)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van beroep te Brusel — Výklad článků 2 a 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasněžených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. L 96, s. 16) a článku 1 směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice 2003/6/ES (Úř. věst. L 339, s. 70) — Použití důvěrných informací — Maximální harmonizace, která neponechává členským státům rozhodovací prostor pro definici obchodování zasněžených osob — Možné sankce — Podmínky

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasněžených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) je třeba vykládat v tom smyslu, že skutečnost, že osoba uvedená v druhém pododstavci tohoto ustanovení, která drží důvěrnou informaci, nabývá nebo zcizuje nebo se pokouší o nabytí nebo zcizení na vlastní účet nebo na účet třetí strany přímo nebo nepřímo finančních nástrojů, jichž se týká tato informace, předpokládá, že tato osoba „použila tuto informaci“ ve smyslu uvedeného ustanovení, přičemž je třeba dodržet práva na obhajobu a zvláště právo vyvrátit tuto domněnku. Otázka, zda uvedená osoba porušila zákaz obchodování zasněžených osob, musí být analyzována s ohledem na účel této směrnice, kterým je ochrana integrity finančních trhů a zvýšení důvěry investorů, spočívající zejména v zajištění stejného postavení investorů a jejich ochrany proti neoprávněnému používání důvěrných informací.
- 2) Článek 14 odst. 1 směrnice 2003/6 je třeba vykládat v tom smyslu, že hospodářská výhoda plynoucí z obchodování zasněžených osob může být rozhodným prvkem pro účely stanovení účinné, přiměřené a odrazující sankce. Metoda výpočtu této hospodářské výhody a zvláště určení toho, jaký okamžik či jaké časové období má být zohledněno, jsou věcí vnitrostátního práva.
- 3) Článek 14 odst. 1 směrnice 2003/6 je třeba vykládat v tom smyslu, že pokud členský stát zavedl vedle administrativních sankcí uvedených v tomto ustanovení možnost uložit peněžité trest v trestním řízení, není třeba pro účely posouzení toho, zda je správní sankce účinná, přiměřená a odrazující, zohlednit možnost nebo vyšší pozdějšího peněžitého trestu případně uloženého v trestním řízení.

(¹) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Salamanca — Španělsko) — Eva Martín Martín v. EDP Editores SL

(Věc C-227/08) (¹)

(„Směrnice 85/577/EHS — Článek 4 — Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory — Právo odstoupit od smlouvy — Povinnost dodavatele uvést poučení — Neplatnost smlouvy — Vhodná opatření“)

(2010/C 51/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Salamanca

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Eva Martín Martín

Žalovaná: EDP Editores SL

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Audiencia Provincial de Salamanca — Výklad článku 4 směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory (Úř. věst. L 372, s. 31, Zvl. vyd. 15/01, s. 262) — Článek 3 ES, článek 95 ES a článek 153 ES — Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na odstoupení od smlouvy — Povinnost obchodníka poskytnout určité informace — Opatření na ochranu spotřebitele v případě neplnění smlouvy — Neplatnost smlouvy a příslušnost vnitrostátního soudu

Výrok

Článek 4 směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory nebrání tomu, aby vnitrostátní soud prohlásil i bez návrhu za neplatnou smlouvu, která spadá do působnosti této směrnice, z důvodu, že spotřebitel nebyl poučen o svém právu od smlouvy odstoupit, i když tato neplatnost nebyla v žádném okamžiku spotřebitelem namítána u příslušných vnitrostátních soudů.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-248/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Článek 4 odst. 2 písm. a) a c), čl. 5 odst. 2 písm. c), čl. 6 odst. 2 písm. b), články 10 až 15, 17, 18 a 26 — Vedlejší produkty živočišného původu — Odpady — Zahrabávání bez předchozího zpracování — Nedostatečné úřední kontroly — Zařízení pro bezpečné zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu — Provoz — Neudělení povolení — Spalování specifikovaných rizikových materiálů — Neexistence vhodných postupů“)

(2010/C 51/11)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a A. Markoulli, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: V. Kontolaimos, S. Charitaki, E.-M. Mamouna a I. Chalkias, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a článků 10 až 15, 17, 18 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 273, s. 1; Zvl. vyd. 03/37, s. 92) — Zahrabávání vedlejších produktů živočišného původu bez předchozího zpracování — Nedostatečné úřední kontroly

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že správně nepoužívala ani neuplatňovala nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, pokud jde o zahrabávání na skládkách bez předchozího zpracování, nedostatečné úřední kontroly, schválení zařízení pro bezpečné zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu a spalování specifikovaných rizikových materiálů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2 písm. a) a c), čl. 5 odst. 2 písm. c), čl. 6 odst. 2 písm. b) a článků 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 26 nařízení č. 1774/2002.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa) v. Regione Marche

(Věc C-305/08) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18 — Pojmy „zhotovitel“, „dodavatel“ a „poskytovatel služeb“ — Pojem „hospodářský subjekt“ — Univerzity a výzkumné ústavy — Uskupení („konsorcium“) univerzit a orgánů státní správy — Hlavní neziskový účel podle stanov — Povolení účasti v řízení o zadání veřejné zakázky“)

(2010/C 51/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa)

Žalovaná: Regione Marche

Předmět věci

Rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Vyloučení entit, jejichž cílem není zisk, ale výzkum, jako jsou univerzity, z výběrového řízení na veřejnou zakázku na služby spočívající v získávání geofyzikálních údajů

Výrok

- 1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a zejména její čl. 1 odst. 2 písm. a) a odst. 8 první a druhý pododstavec, jež odkazují na pojem „hospodářský subjekt“, musejí být vykládána v tom smyslu, že umožňují, aby se veřejných zakázek na služby účastnily takové entity, jaké nevykonávají činnost primárně za účelem dosahování zisku, nemají podnikovou organizační strukturu a nepůsobí pravidelně na trhu, jako jsou univerzity a výzkumné ústavy, jakož i konsorcia těchto univerzit a orgánů veřejné správy.

2) Směrnice 2004/18 musí být vykládána v tom smyslu, že brání výkladu takové vnitrostátní právní úpravy, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, který zakazuje takovým entitám, jako jsou univerzity a výzkumné ústavy, jež nevykonávají činnost primárně za účelem dosahování zisku, účastnit se zadávacího řízení, přestože jsou podle vnitrostátního práva oprávněny nabízet služby, kterých se dotýká zakázka týká.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl v. Comune di Milano

(Věc C-376/08) (¹)

(„Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Články 43 ES a 49 ES — Zásada rovného zacházení — Skupiny podniků — Zakaz účasti „consorzio stabile“ („stálého konsorcia“) a společnosti, která je jeho členem, jakožto soutěžitelů na této zakázce“)

(2010/C 51/13)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl

Žalovaná: Comune di Milano

Za přítomnosti: Bora Srl Costruzioni edili, Unione consorzi stabili Italia (UCSI), Associazione nazionale imprese edili (ANIEM),

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Výklad článků 39 ES, 43 ES, 49 ES a 81 ES a článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce,

dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Vnitrostátní právní úprava stanovující automatické vyloučení podniků příslušejících ke konsorciu v případě účasti tohoto konsorcia na řízení.

Výrok

Právo Společenství musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že v řízení o zadání veřejné zakázky, jejíž výše nedosahuje prahové hodnoty stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ale která má nepochybný přeshraniční význam, dojde k automatickému vyloučení jak stálého konsorcia, tak podniků, které jsou jeho členy, z účasti v tomto zadávacím řízení a budou jim uloženy trestní sankce, předloží-li tyto podniky v rámci téhož řízení nabídky, které konkurují nabídce tohoto konsorcia, třebaže nabídka uvedeného konsorcia nebyla podána jménem a v zájmu těchto podniků.

(¹) Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Swiss Caps AG v. Hauptzollamt Singen

(Spojené věci C-410/08 až C-412/08) (¹)

(„Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení — Číslo 1515, 1517, 2106 a 3004 — Želatínové kapsle — Rybí olej, olej z pšeničných klíčků a z černuchy seté (černý kmín) — Pojem „obal““)

(2010/C 51/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Swiss Caps AG

Žalovaný: Hauptzollamt Singen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382) — Číslo 1517 (Margarín; jedlé směsi nebo přípravky ze živočišných nebo rostlinných tuků nebo z olejů nebo frakcí různých tuků nebo olejů této kapitoly, jiné než jedlé tuky nebo oleje nebo jejich frakce čísla 1516) a 2106 (Potravinové přípravky, jinde neuvedené ani nezahrnuté) — Bod A odst. 5 písm. b) hlavy I první části přílohy I — Sazební zařazení přípravku tvořeného rybím olejem s přidavkem vitamínu E obsaženého v kapslích složených z želatiny, glycerolu a vody — Pojem obalu.

Výrok

Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2388/2000 ze dne 13. října 2000, musí být vykládána tak, že:

- potravinové přípravky ve formě kapslí obsahujících 600 mg koncentrovaného rybího oleje lisovaného za studena a 22,8 mg koncentrovaného vitamínu E v kapsli sestávající z pouzdra složeného z 212,8 mg želatiny, 77,7 mg glycerolu a 159,6 mg čisté vody, které mají funkci potravinového doplňku;
- potravinové přípravky ve formě kapslí obsahujících 580 mg oleje z pšeničných klíčků v kapsli sestávající z pouzdra tvořeného 250 mg škrobového granulátu, které mají funkci potravinového doplňku;
- potravinové přípravky ve formě kapslí obsahujících 500 mg za studena lisovaného oleje z černého kmínu, 38,7 mg sojového oleje, 18,8 mg vitamínu E, 16 mg zahuštěného másla, 10 mg lecitinu, 8,2 mg vosku, 8 mg pantothenanu vápenatého, 0,2 mg listové kyseliny a 0,11 mg biotinu v kapsli sestávající z pouzdra složeného z 313,97 mg hydrolyzátu želatiny (47,3 % želatiny, 17,2 % glycerolu, 35,5 % vody), 4,3 mg pasty, která je z 50 % složena z oxidu titaničitého a z 50 % z glycerolu, jakož i z 1,73 mg pasty, která je z 25 % složena ze žlutého chinolinového laku a ze 75 % z glycerolu, které mají funkci potravinového doplňku,

spadají pod číslo 2106 zmíněné kombinované nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.
Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. prosince 2009 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-455/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS — Veřejné zakázky na dodávky a stavební práce — Přezkum rozhodnutí o zadání zakázky — Záruka účinného přezkumu — Minimální lhůta, kterou je třeba dodržet mezi doručením rozhodnutí o zadání zakázky vyloučeným uchazečům a podpisem smlouvy ohledně této zakázky“)

(2010/C 51/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupce: D. O'Hagan, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246) — Porušení čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14; Zvl. vyd. 06/01, s. 315) — Povinnost stanovit ve vnitrostátním právu účinné a rychlé přezkumné řízení, které neúspěšnému uchazeči umožní dosáhnout zrušení rozhodnutí o zadání zakázky — Lhůty pro podání opravného prostředku

Výrok

- 1) Irsko tím, že přijalo článek 49 Statutory Instrument č. 329 z roku 2006 a článek 51 Statutory Instrument č. 50 z roku 2007, stanovilo pravidla upravující oznamování rozhodnutí zadavatele o zadání zakázky a jejich odůvodnění uchazečům o veřejnou zakázku takovým způsobem, že může dojít k tomu, že v době, kdy jsou uchazeči plně informováni o důvodech odmítnutí své nabídky, již uplynula odkladná lhůta pro uzavření smlouvy, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce ve znění směrnice

Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992, a z čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-505/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 51/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a M. Adam, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí právních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Spolková republika Německo tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny správní a právní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, a že o jejich přijetí neinformovala Evropskou komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. prosince 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca

(Věc C-586/08) (¹)

(„Směrnice 2005/36/ES — Uznávání diplomů — Pojem („regulované povolání“) — Výběr předem vymezeného počtu osob na základě srovnávacího hodnocení, který uděluje doklad o kvalifikaci s časově omezenou platností — Vnitrostátní vědecká způsobilost — Univerzitní profesor“)

(2010/C 51/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Angelo Rubino

Žalované: Ministero dell'Università e della Ricerca

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad čl. 3 odst. 1 písm. c) a 47 odst. 1 ES směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací — Vnitrostátní právní úprava neumožňující uznání odborné kvalifikace univerzitního profesora získané v jiném členském státě

Výrok

Skutečnost, že je přístup k tomuto povolání vyhrazen uchazečům, kteří byli vybráni na základě přijímacího řízení, který směřuje k výběru předem vymezeného počtu osob, spíše na základě srovnávacího hodnocení uchazečů než uplatněním absolutních kritérií, a v jehož rámci je udělen doklad o kvalifikaci, jehož platnost je striktně časově omezena, nemá za následek, že uvedené povolání je regulovaným povoláním ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Články 39 ES a 43 ES nicméně ukládají, aby kvalifikace získané v jiných členských státech byly v rámci takového přijímacího řízení odpovídajícím způsobem uznávány a bylo k nim řádně přihlíženo.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-120/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Pojmy „podzemní úložiště“, „skládkový plyn“ a „eluát“ — Povinnost stanovit krizové hodnoty, při jejichž překročení lze mít za to, že skládka má významný nepříznivý účinek na jakost podzemních vod — Neprovedení do práva Valonského regionu ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 51/18)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. van Beek a J.-B. Laiglot, zmocněnci)

Žalovaní: Belgické království (zástupce: T. Materne, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Neúplné provedení čl. 2 písm. f), j) a k) a přílohy III bodu 4 písm. C) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228) do valonského práva — Pojmy „podzemní úložiště“, „skládkový plyn“ a „eluát“ — Povinnost stanovit krizové hodnoty, při jejichž překročení lze mít za to, že skládka má významný nepříznivý účinek na jakost podzemních vod

Výrok

- 1) Belgické království tím, že nezajistilo provedení čl. 2 písm. f), j) a k) a přílohy III bodu 4 písm. C) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů do práva Valonského regionu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Roche SpA (C-450/07), Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Spojené věci C-450/07 a C-451/07) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105/EHS — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Článek 4 — Zmrazení cen — Snížení cen“)

(2010/C 51/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Roche SpA

Žalovaní: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění (Úř. věst. L 40, s. 8; Zvl. vyd. 05/01, s. 345) — Léčivé přípravky podléhající zmrazení cen — Způsoby případného snížení cen

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění musí být vykládán tak, že za podmínky, že požadavky stanovené v tomto ustanovení jsou dodrženy, příslušné orgány členského státu mohou přijmout opatření s obecnou působností spočívající ve snížení cen všech léčivých přípravků nebo některých kategorií léčivých přípravků, i když přijetí těchto opatření nepředchází zmrazení cen.
- 2) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán tak, že za podmínky, že požadavky stanovené v tomto ustanovení jsou dodrženy, přijetí opatření spočívající ve snížení cen všech léčivých přípravků nebo některých kategorií léčivých přípravků je možné několikrát za rok, a to po dobu několika let.

- 3) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán tak, že nebrání tomu, aby opatření na kontrolu cen všech léčivých přípravků nebo některých kategorií léčivých přípravků byla přijata na základě odhadovaných výdajů za podmínky, že požadavky stanovené v tomto ustanovení jsou dodrženy a že se tyto odhady opírají o objektivní a ověřitelné skutečnosti.
- 4) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán tak, že je na členských státech, aby určily při respektování cíle průhlednosti sledovaného touto směrnicí, jakož i požadavků stanovených v uvedeném ustanovení, kritéria, na základě kterých je třeba ověřit makroekonomické podmínky uvedené v tomto ustanovení, a že tato kritéria mohou spočívat pouze ve farmaceutických výdajích, ve všech zdravotnických výdajích nebo v jiných typech výdajů.
- 5) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán tak, že:
- členské státy musejí v každém případě stanovit, aby podnik dotčený opatřeními spočívajícími ve zmrazení nebo snížení cen všech léčivých přípravků nebo některých kategorií léčivých přípravků měl možnost požádat o výjimku z ceny stanovené na základě těchto opatření;
 - členské státy mají povinnost dbát na to, aby bylo přijato odůvodněné rozhodnutí o každé žádosti tohoto druhu a
 - konkrétní účast dotčeného podniku spočívá jednak v předložení dostatečného popisu zvláštních důvodů odůvodňujících jeho žádost o výjimku, a jednak v poskytnutí podrobných dodatečných informací v případě, že informace sdělené na podporu této žádosti jsou nedostatečné.

(¹) Úř. věst. C 297, 8.12.2007.

Usnesení Soudního dvora ze dne 24. listopadu 2009 — Landtag Schleswig-Holstein v. Komise Evropských společenství

(Věc C-281/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Procesní způsobilost regionálního parlamentu“)

(2010/C 51/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Landtag Schleswig-Holstein (zástupci: S. R. Laskowski, Privatdozentin, J. Caspar, Professor)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Costa de Oliveira a B. Martenczuk, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2008, ve věci T 236/06 Landtag Schleswig-Holstein v. Komise, kterým Soud zamítl jako nepřipustnou žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 10. března a 23. června 2006, kterými se žalobci odmítá přístup k dokumentu SEK (2005) 420 ze dne 22. března 2005, který obsahuje právní analýzu návrhu rámcového rozhodnutí projednávaného Radou o uchování údajů zpracovávaných a ukládaných v souvislosti s poskytováním služeb elektronické komunikace veřejnosti nebo údajů předávaných prostřednictvím veřejných komunikačních sítí za účelem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů a přestupků, včetně terorismu — Procesní způsobilost regionálního parlamentu — Právo být vyslechnut před soudem — Pojem „právníká osoba“, uvedený v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Landtag Schleswig-Holstein se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operatins Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA v. Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Věc C-353/08) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105 EHS — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Čl. 4 odst. 1 — Zmrazení cen — Snížení cen“)

(2010/C 51/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operatins Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA

Žalovaní: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Za přítomnosti: Bracco SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění (Úř. věst. L 40, s. 8; Zvl. vyd. 05/01, s. 345) — Léčivé přípravky podléhající zmrazení cen — Podmínky, které je třeba dodržet v případě případného snížení cen

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že za podmínky, že jsou dodrženy požadavky, které stanovuje toto ustanovení, mohou příslušné orgány členského státu přijmout obecně závazná opatření, která spočívají ve snížení cen všech léčivých přípravků nebo některých léčivých přípravků, i když přijetí těchto opatření nepředcházelo zmrazení těchto cen.
- 2) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že za podmínky, že jsou dodrženy požadavky, které stanovuje toto ustanovení, je přijetí opatření snížení cen všech léčivých přípravků nebo některých léčivých přípravků možné vícekrát během jednoho roku, a to v průběhu více let.
- 3) Čl. 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby opatření zaměřená na kontrolu cen všech léčivých přípravků nebo některých léčivých přípravků byla přijata na základě odhadů výdajů, za podmínky, že jsou dodrženy požadavky, které stanovuje toto ustanovení, a že tyto odhady vycházejí z objektivních a ověřitelných skutečností.
- 4) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že členským státům přísluší určit, při dodržení cíle průhlednosti sledovaného touto směrnicí, jakož i požadavků stanovených v uvedeném ustanovení, kritéria na jejichž základě je třeba ověřit makroekonomické podmínky uvedené v tomto ustanovení a že

tato kritéria mohou spočívat výlučně ve farmaceutických výdajích, ve všech zdravotních výdajích nebo také v jiných druzích výdajů.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. prosince 2009 — Powerserv Personalservice GmbH, dříve Manpower Personalservice GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Manpower Inc.

(Věc C-553/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 51 odst. 1 a 2 — Návrh na prohlášení neplatnosti — Vzájemný kasační opravný prostředek — Slovní ochranná známka Společenství MANPOWER — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním“)

(2010/C 51/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Powerserv Personalservice GmbH, dříve Manpower Personalservice GmbH (zástupkyně: B. Kuchar, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), Manpower Inc. (zástupci: A. Bryson, barrister a V. Marsland, solicitor)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátý senát) ze dne 15. října 2008, Powerserv Personalservice v. OHIM a Manpower (T 405/05), kterým Soud zamítl žalobu podanou žalobkyní na zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 22. července 2005, které zamítlo odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, které zamítlo návrh na neplatnost týkající se slovní ochranné známky „MANPOWER“ pro výrobky zařazené do tříd 9, 16, 35, 41 a 42 — Nesprávné posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky — Opětovné neprovedení posouzení důkazů týkajících se nabytí rozlišovací způsobilosti používáním po rozšíření relevantní veřejnosti ve srovnání s napadeným rozhodnutím odvolacího senátu

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek podaný společností Powerserv Personalservice GmbH se zamítá.
- 2) Vzájemný kasační opravný prostředek podaný společností Manpower Inc. se zamítá.
- 3) Společnosti Powerserv Personalservice GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Gerasimos Potamianos (C-561/08 P), Gerasimos Potamianos v. Komise Evropských společenství (C-4/09 P)

(Spojené věci C-561/08 P a C-4/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Neprodloužení smlouvy na dobu určitou — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení“)

(2010/C 51/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Curral a D. Martin, zmocněnci) (C-561/08 P), Gerasimos Potamianos (zástupce: J.-N. Louis, advokát) (C-4/09 P)

Další účastníci řízení: Gerasimos Potamianos (zástupce: J.-N. Louis, advokát) (C-4/09 P), Komise Evropských společenství (zástupci: J. Curral a D. Martin, zmocněnci) (C-561/08 P)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (sedmého senátu) ze dne 15. října 2008, Potamianos v. Komise (T-160/04), kterým Soud rozhodl, že žaloba podaná G. Potamianosem proti sdělení generálního ředitele GŘ pro výzkum, podle kterého jeho smlouva dočasného zaměstnance nebude prodloužena, je přípustná — Pojem „aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení“ — Rozdílný výklad ze strany jednak Soudního dvora a jednak Soudu prvního stupně a Soudu pro veřejnou službu

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.
Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Usnesení Soudního dvora ze dne 29. října 2009 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda v. Komise Evropských společenství

(Věc C-85/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost — Návrh na náhradu škody vzniklé z důvodu různých opomenutí ze strany Komise při uplatnění směrnice 93/42/EHS — Neexistence příčinné souvislosti mezi tvrzenými opomenutími a škodou vzniklou navrhovatelce při uvedení vadných digitálních teploměrů na trh — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2010/C 51/24)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (zástupce: C. Mourato, avocat)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Schima a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (osmého senátu) ze dne 17. prosince 2009, Portela v. Komise (T-137/07), kterým Soud částečně odmítl jako zjevně nepřipustný a ve zbývajících částech zamítl jako zjevně neopodstatněný návrh směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo, aby jednala v souladu s článkem 14b směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. L 169, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 82), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES ze dne 27. října 1998 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* (Úř. věst. L 331, s. 1; Zvl. vyd. 13/21, s. 319), a aby prostřednictvím Spolkové republiky Německo nařídila certifikační společnosti TÜV Rheinland Product Safety GmbH uplatnit ve prospěch navrhovatelky povinné pojištění odpovědnosti za škodu stanovené v bodě 6 přílohy XI směrnice 93/42, které tato společnost uzavřela, a v případě nemožnosti nahradit vzniklou újmu na základě hlavního návrhu, podpůrně návrh směřující k získání náhrady újmy způsobené navrhovatelce z důvodu různých opomenutí ze strany Komise

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares L^{da} se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Věc C-143/09) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Přistoupení k Evropské unii — Směrnice 2002/22/ES — Casová působnost — Příslušnost Soudního dvora“)

(2010/C 51/25)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pannon GSM Távközlési Rt.

Žalovaný: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság — Výklad Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. L 236, s. 33), článku 10 ES, čl. 87 odst. 1 ES a článku 249 ES, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Rozdělení čistých nákladů na plnění povinností vyplývajících z univerzální služby mezi provozovatele sítí a poskytovatele elektronických komunikací — Vnitrostátní právní úprava způsobu rozdělení nákladů, která předpokládá použití předpisů, jež nejsou v souladu se směrnicí, pokud jde o financování univerzálních služeb poskytovaných v roce předcházejícím přistoupení dotčeného členského státu k Evropské unii

Výrok

Článek 13 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), jakož ani příloha IV uvedené směrnice se nevztahují na skutkové okolnosti sporu, jako je spor v původním řízení, který se týká příspěvku v oblasti elektronických komunikací požadovaného orgány Maďarské republiky za rok 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — IFB Stroder Srl v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Věc C-198/09) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odstavec 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 89/105/ES — Průhlednost opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků — Článek 4 — Zmrazení cen — Snížení cen“)

(2010/C 51/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: IFB Stroder Srl

Žalovaná: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění (Úř. věst. L 40, s. 8; Zvl. vyd. 05/01, s. 345) — Léčivé přípravky, na něž je uplatněno zmrazení cen — Postupy, které je třeba sledovat v případě eventuálního snížení cen

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že za podmínky, že jsou dodrženy požadavky stanovené v tomto ustanovení, mohou příslušné orgány členského státu přijmout obecná opatření, která spočívají ve snížení cen všech nebo některých kategorií léčivých přípravků, i když přijetí těchto opatření nepředcházelo zmrazení těchto cen.
- 2) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že za podmínky, že jsou dodrženy požadavky stanovené v tomto ustanovení, je přijetí opatření snížení cen všech nebo některých kategorií léčivých přípravků možné vícekrát za rok a opakovaně v průběhu vícero let

3) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo opatření směřující ke kontrole cen všech nebo některých kategorií léčivých přípravků přijato na základě odhadovaných výdajů, za podmínky, že jsou dodrženy požadavky stanovené v tomto ustanovení a že se tyto odhady zakládají na objektivních a ověřitelných skutečnostech.

4) Článek 4 odst. 1 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že je věcí členských států, aby při dodržení cíle průhlednosti sledovaného touto směrnicí, jakož i požadavků stanovených v uvedeném ustanovení určily kritéria, na základě kterých je třeba provést ověření makroekonomických podmínek uvedených v tomto ustanovení a že tato kritéria mohou spočívat pouze ve farmaceutických výdajích, v celkových zdravotnických výdajích nebo dále v jiných druzích výdajů.

5) Článek 4 odst. 2 směrnice 89/105 musí být vykládán v tom smyslu, že:

— členské státy musí v každém případě stanovit možnost podniku dotčeného opatřením zmrazení nebo snížení cen všech nebo některých kategorií léčivých přípravků požádat o výjimku z ceny stanovené na základě těchto opatření

— jsou povinny dbát na to, aby bylo o každé žádosti tohoto druhu přijato odůvodněné rozhodnutí

— konkrétní účast dotčeného podniku spočívá jednak v předložení přiměřeného vylíčení zvláštních důvodů jeho žádosti o výjimku, a jednak v případě, že jsou informace sdělené na podporu této žádosti nedostatečné, v poskytnutí podrobných dodatečných informací.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil de prud'hommes de Caen — Francie) — Sophie Noël v. SCP Brouard Daude, likvidátor pověřený soudní likvidací Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST

(Věc C-333/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod — Mezinárodní pakt o občanských a politických právech — Zásada rovného zacházení — Propuštění z hospodářských důvodů — Chybějící souvislost s právem Společenství — Zjevná nepřislusnost Soudního dvora“)

(2010/C 51/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de prud'hommes de Caen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sophie Noël

Žalovaní: SCP Brouard Daude, likvidátor pověřený soudní likvidací Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil de Prud'hommes de Caen (Francie) — Výklad článku 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — Výklad článku 26 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech — Propuštění z hospodářských důvodů — Propuštění z osobních důvodů — Vnitrostátní ustanovení, ohledně nichž se předpokládá, že jsou v rozporu s výše uvedenými normami — Porušení zásady rovného zacházení

Výrok

Soudní dvůr Evropských společenství je zjevně nepřislusný k odpovědi na otázku položené Conseil de Prud'hommes de Caen rozhodnutím ze dne 11. června 2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Cosenza (Itálie) dne 13. listopadu 2009 — C.C.I.A.A. di Cosenza v. Grillo Star srl Fallimento

(Věc C-443/09)

(2010/C 51/28)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Cosenza

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: C.C.I.A.A. di Cosenza

Žalovaná: Grillo Star srl Fallimento

Předběžné otázky

- 1) Jsou kritéria pro stanovení ročního poplatku podle čl. 18 písm. b) italského zákona č. 580 ze dne 29. prosince 1993 tak, jak jsou stanovena v odstavcích 3, 4, 5 a 6 tohoto článku, v rozporu se směrnicí Rady Evropské unie 2008/7/ES⁽¹⁾ ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů vzhledem k tomu, že tento poplatek nemůže spadat do výjimky podle čl. 6 písm. e) této směrnice?
- 2) Zejména:
 - má roční poplatek, pro jehož stanovení se odkazuje na „rozpočtové požadavky nezbytné pro výkon služeb, které musí systém obchodních komor poskytovat na celém území státu“, „uhrazovací“ charakter?
 - vylučuje stanovení existence „vyrovnávacího fondu“, jehož úlohou je sjednotit na celém území státu výkon správních funkcí svěřených systému obchodních komor zákonem, uhrazovací charakter ročního poplatku?
 - je možnost přiznaná jednotlivým obchodním komorám zvýšit roční poplatek až o 20 % za účelem spolufinancování činností, jejichž cílem je zvýšení výroby a zlepšení hospodářských podmínek územní oblasti spadající do jejich působnosti, slučitelná s uhrazovacím charakterem uvedeného poplatku?
 - brání chybějící vymezení způsobů stanovení rozpočtových požadavků souvisejících s vedením evidence a aktualizací zápisů a poznámek v obchodním rejstříku obchodními komorami konstatování uhrazovacího charakteru ročního poplatku?

— je paušální stanovení ročního poplatku slučitelné s uhrazovacím charakterem poplatku, jestliže neexistují žádná ustanovení o ověřování v „pravidelných intervalech“ jeho přiměřenosti k průměrným nákladům na službu?

(¹) Úř. věst. L 46, s. 11.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2009 Evropskou komisí proti rozsudku Soudu prvního stupně vydanému dne 23. září 2009 ve věci T-183/07, Polsko v. Komise

(Věc C-504/09 P)

(2010/C 51/29)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: E. Kružíková, E. White, K. Herrmann, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, Polská republika, Maďarská republika, Litevská republika a Slovenská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 ve věci T-183/07 v plném rozsahu; -

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje čtyři důvody kasačního opravného prostředku. Zaprvé Soud překročil meze své přezkumné pravomoci a dopustil se vady řízení, což mělo negativní dopad na zájmy Komise; zadruhé porušil čl. 9 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾; zatřetí nesprávně vyložil rozsah povinnosti odůvodnit rozhodnutí stanovené článkem 296 SFEU, a začtvrté se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že čl. 1 bod 1, čl. 2 bod 1 a čl. 3 bod 1 nepovažoval za oddělitelné od ostatních ustanovení napadeného rozhodnutí, a tudíž toto rozhodnutí zrušil v plném rozsahu.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Soud považoval žalobní důvod uplatňovaný žalobkyní, podle nějž Komise překročila své pravomoci, za přípustný teprve ve stádiu repliky, čímž porušil čl. 48 odst. 2 jednacího řádu. Krom toho Soud při rozhodování o tom, kterého ustanovení práva Společenství se týká druhý žalobní důvod žalobkyně, překročil meze svého soudního přezkumu.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Soud nesprávně vyložil rozsah pravomocí Komise, které jí přiznává čl. 9 odst. 3 směrnice 2003/87, jakož i způsob výkonu těchto pravomocí. Uvedený důvod se člení na dvě části.

V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Soud svým konstatováním, že Komise neměla pravomoc zaměřit se při přezkumu jí předložených národních alokačních plánů II (dále jen „NAP II“) na základě kritérií přílohy III směrnice 2003/87 na zkoumané údaje ohledně CO₂ pocházející z téhož zdroje (z Community Independent Transaction Log) pro všechny členské státy v témže období (2005) a založit své rozhodnutí na předpovědích ohledně vývoje hrubého domácího produktu v letech 2005 až 2010 zveřejněných v témže období pro všechny členské státy, nesprávně vyložil čl. 9 odst. 3 směrnice 2003/87, čímž porušil zásadu rovného zacházení.

V druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká, že Soud, poté co popřel právo Komise nezohlednit při přezkumu NAP II údaje použité dotčeným členským státem, a stanovit v jejím rozhodnutí vydaném podle čl. 9 odst. 3 směrnice 2003/87, jímž odmítá NAP II, horní hranici celkového počtu povolenek, které může tento členský stát přidělit, nesprávně vyložil čl. 9 odst. 3 směrnice 2003/87, neboť nevezal na zřetel jeho cíl a předmět.

Předběžná kontrola NAP II provedená podle čl. 9 odst. 3 směrnice 2003/87 má umožnit dosažení cíle směrnice, jímž je podpořit snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným a zaručit řádné fungování systému Společenství pro obchodování s povolenkami. Jelikož pravomoc vydat rozhodnutí, kterým se zamítá NAP II, je časově omezená, musí být při výkladu způsobu, kterým Komise vykonává své přezkumné pravomoci podle čl. 9 odst. 3 první věty směrnice 2003/87, zohledněn účel přezkumného řízení jako celku, jímž je zajistit, že pouze takové NAP II, které odpovídají kritériím stanoveným v příloze III, a zejména v bodech 1 až 3, se mohou stát konečnými a tvořit základ pro přijetí rozhodnutí členských států o celkovém počtu povolenek, které lze přidělit.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Soud svým konstatováním, že Komise byla povinna v napadeném rozhodnutí vyložit, proč byly údaje použité Polskou republikou v NAP II „méně spolehlivé“, opomenul vzít na zřetel celkový obsah důvodů obsažených v pátém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí, a v každém případě pojal povinnost odůvodnění podle článku 296 SFEU příliš široce.

V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Soud nesprávně uplatnil podmínku oddělitelnosti ustanovení napadeného rozhodnutí, když konstatoval, že body 2 až 5 článků 1 a 2 tohoto rozhodnutí, které se týkají neslučitelnosti NAP II s dalšími kritérii přílohy III směrnice, než těmi, jichž se týká bod 1, nejsou oddělitelné od tohoto naposled zmíněného bodu. Nesprávné posouzení Soudem vedlo k tomu, že napadené rozhodnutí bylo zrušeno v plném rozsahu.

(¹) Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgie) dne 11. prosince 2009 — RTL Belgium SA (dříve TVI SA) v. Conseil supérieur de l'audiovisuel

(Věc C-517/09)

(2010/C 51/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Ve věci: RTL Belgium SA (dříve TVI SA)

Předběžná otázka

Lze pojem „účinná kontrola výběru pořadů i jejich uspořádání“ uvedený v čl. 1 písm. c) směrnice ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (¹), (směrnice o „audiovizuálních mediálních službách“) vykládat tak, že umožňuje se domnívat, že společnost usazená v některém členském státě a oprávněná na základě koncese vlády tohoto státu poskytovat audiovizuální mediální službu

účinně provádí takovou kontrolu, když pověřila, s možností dalšího pověření, realizací a výrobou všech vlastních pořadů této televizní stanice, externí komunikací v oblasti programové skladby, jakož i výkonem finančních a právních služeb, řízením lidských zdrojů, správou infrastruktury a ostatních služeb spojených se zaměstnanci třetí společnost usazenou v jiném členském státě za odměnu o neurčité výši odpovídající celkovému obratu z reklamní činnosti vysílané na této televizní stanici, a když se zdá, že o programové skladbě, případných změnách programu a změnách skladby z důvodu aktuálních informací se rozhoduje a tyto činnosti jsou prováděny v sídle této třetí společnosti?

(¹) Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224).

Žaloba podaná dne 15. prosince 2009 — Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-522/09)

(2010/C 51/31)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: D. Recchia a L. Bouyon, zmocněnci)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Rumunsko tím, že dostatečně neoznačilo území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy jako zvláště chráněné oblasti určené pro ochranu druhu ptáků vyjmenovaných v příloze I směrnice 79/409/EHS (¹), ani pravidelně se vyskytujících stěhovavých druhů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 2 této směrnice;

— uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, ve znění pozdějších předpisů, upravuje ochranu všech druhů volně žijících ptáků na území členských států. Povinnosti plynoucí z ustanovení směrnice se vztahují na Rumunsko ode dne jeho přistoupení (1. ledna 2007). V důsledku toho je Rumunsko povinno označit zvláště chráněné oblasti na svém území.

Po přezkumu zvláště chráněných oblastí označených rumunskými orgány dospěla Komise k závěru, že toto označení nejvhodnějších území jako zvláště chráněných oblastí není z hlediska počtu druhů ptáků a rozlohy dostatečné.

V projednávané věci byla území označená Rumunskem jako zvláště chráněná území přezkoumána vzhledem k seznamu oblastí významných z hlediska ptactva vypracovanému organizací BirdLife International a k obdobné analýze vypracované Societatea Ornitologică Română. Postup označení oblastí v Rumunsku byl ukončen v roce 2007 a jeho závěrem bylo označení 130 oblastí tohoto druhu.

Z celkových 130 oblastí významných z hlediska ptactva o rozloze 4 157 500 ha rumunské orgány označily jako zvláště chráněné oblasti pouze 108 oblastí o rozloze 2 998 700 ha, z nichž pouze 38 oblastí bylo zcela označeno jako zvláště chráněné oblasti.

Krom toho 21 oblastí významných z hlediska ptactva o rozloze 341 013 ha nebylo ještě označeno jako zvláště chráněné oblasti v Rumunsku a rozloha 71 označených zvláště chráněných oblastí se podstatně liší od rozlohy chráněné oblasti.

Mimo výše uvedené, ačkoli 71 oblastí významných z hlediska ptactva nebylo zaznamenáno jako zvláště chráněné oblasti a 21 oblastí významných z hlediska ptactva nebylo zahrnuto do označovacího postupu, rumunské orgány neposkytly žádný seznam ani žádnou vědeckou metodologii, které by odůvodňovaly takové rozdíly mezi oblastmi významnými z hlediska ptactva a označenými zvláště chráněnými oblastmi.

Takové neoznačení nebo částečné označení příslušných oblastí významných z hlediska ptactva má za výsledek to, že neexistují žádná opatření na ochranu druhů uvedených v příloze I směrnice 79/409/EHS a stěhovavých druhů, čímž je porušen čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409.

Komise má tudíž za to, že z důvodu nedostatečného označení zvláště chráněných oblastí z hlediska počtu druhů a rozlohy nesplnilo Rumunsko povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409.

(¹) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98)

Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-525/09)

(2010/C 51/32)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Marghelis a G. Braga da Cruz, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 (¹) o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES a v každé případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 25 uvedené směrnice.

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 30. dubna 2008.

(¹) Úř. věst. L 102, s. 15.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-526/09)

(2010/C 51/33)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a G. Braga da Cruz, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že povolila vypouštění průmyslových odpadních vod z průmyslového podniku „Estação do Serviço Sobritos“, který se nachází v oblasti Matosinhos, bez příslušného povolení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 odst. 1 a 2 směrnice Rady 91/271/EHS (¹) ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod,

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Portugalská republika dosud neinformovala Komisi o skončení schvalovacího řízení týkajícího se průmyslového podniku „Estação do Serviço Sobritos“.

(¹) Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 26.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-529/09)

(2010/C 51/34)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že nepřijalo opatření nezbytná pro provedení rozhodnutí Komise 1999/509/ES ze dne 14. října 1998 o poskytování podpory ze strany Španělska podnikům skupiny Magefesa a jejím právním nástupcům (Úř. věst. L 198, s. 15), pokud jde o společnost Industrias Domésticas, S.A. (Indosa), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 288 odst. 4 SFEU a z článků 2 a 3 uvedeného rozhodnutí,

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Španělské království ve stanovené lhůtě nepřijalo opatření nezbytná k provedení rozhodnutí 1999/509/ES, pokud jde o společnost o Industrias Domésticas, S.A. (Indosa).

Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-531/09)

(2010/C 51/35)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Yerrell a M. Teles Romão, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES⁽¹⁾ ze dne 17. května 2006, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, a v každé případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 10. června 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, s. 8.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2009 Vladimírem Ivanovem proti usnesení Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 30. září 2009 ve věci T-166/08, Ivanov v. Komise

(Věc C-532/09 P)

(2010/C 51/36)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Vladimír Ivanov (zástupce: F. Rollinger, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— prohlásit, že žaloba, která je předmětem kasačního opravného prostředku, je přípustná;

— prohlásit ji za opodstatněnou;

— zrušit usnesení Soudu prvního stupně ze dne 30. září 2009;

— rozhodnout v souladu s návrhem na zahájení řízení;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje tři důvody.

Svým prvním důvodem, který se skládá ze dvou částí, tvrdí, že Soud neměl uplatnit výhradu zneužití řízení k odůvodnění nepřipustnosti žaloby na mimosmluvní odpovědnost, jelikož velmi omezená oblast působnosti této výhrady zahrnuje pouze výjimečné případy, ve kterých má žaloba na náhradu škody za cíl domoci se zaplacení částky, jež je stejná jako ta, kterou by žalobce získal v případě úspěšnosti žaloby na neplatnost. V projednávané věci byla však žaloba na náhradu škody, podaná žalobcem, zcela autonomní, jelikož se žalobce domáhal uznání mimosmluvní odpovědnosti Komise z důvodu jednání, které vůči němu zvolila, a nikoli dosažení finanční situace, jež by se rovnala situaci, ve které by se nacházel v případě zrušení rozhodnutí Komise.

V této souvislosti má navrhovatel navíc za to, že výhrada zneužití řízení nemůže být Soudem vznesena *ex officio*, jelikož břemeno důkazu takového zneužití nese žalovaná.

Svým druhým důvodem navrhovatel tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatování protiprávního jednání Komise učinil podmínkou vzniku její mimosmluvní odpovědnosti, třebaže protiprávnost jednání orgánů Společenství nepatří k podmínkám, které nejnovější judikatura Soudu stanovila pro vznik odpovědnosti zmíněných orgánů.

Konečně třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že určením, že žaloba na neplatnost byla vhodnější než žaloba na náhradu škody, napadené usnesení porušilo jeho právo na účinný opravný prostředek zakotvené v Listině základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2009 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-533/09)

(2010/C 51/37)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že pro přístup k povolání notáře vyžadovala podle rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 12. prosince 1991 potvrzujícího stanovisko Conselho Consultivo da Procuradoria-Geral da República ohledně článku 15 ústavy portugalské státní občanství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 SFEU, jelikož ustanovení článku 51 SFEU nejsou použitelná;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V Portugalsku nejsou zájmy hájené notářem státními zájmy. Notáři se nepodílejí přímo ani konkrétně na výkonu veřejné moci a nejsou součástí veřejné správy. Výjimka uvedená v článku 51 SFEU se na portugalské notáře nepoužije. Poradní

stanovisko Procuradoria-Geral da República, potvrzené dne 12. prosince 1991, neuvádí, že by povolání notáře spadalo do ustanovení čl. 15 odst. 2 ústavy. Funkce notáře mají v Portugalsku výhradně technickou povahu. Spočívají na odborných schopnostech, nikoliv na politické důvěře.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-538/09)

(2010/C 51/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Recchia a A. Marghelis, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že belgické právní předpisy neukládají pro určité činnosti vhodnou studii účinku na životní prostředí, pokud mohou mít tyto činnosti dopad na lokalitu sítě Natura 2000, a zařazují určité činnosti do režimu ohlášení, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z ustanovení čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽¹⁾,

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uplatňuje na podporu své žaloby vycházející z nesprávného provedení čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS (směrnice o ochraně přírodních stanovišť) jediný bod žalobního návrhu.

Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že toto ustanovení vyžaduje, aby všechny plány nebo projekty, které nejsou přímo spjaty se správou lokality sítě Natura 2000 nebo pro ni nezbytné, byly předmětem vhodné studie účinku na životní prostředí. Belgické právní předpisy nejsou v souladu s právem Společenství, jelikož neukládají systematické provádění takových studií účinku a stanovují pro určité činnosti, které mohou mít dopad na lokalitu sítě Natura 2000, pouhý režim ohlášení.

To je případ zejména všech plánů nebo projektů nevyžadujících povolení v oblasti životního prostředí v regionu Valonsko.

(¹) Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-539/09)

(2010/C 51/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros a B. Conte, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

— určit, že Spolková republika Německo tím, že Účetnímu dvoru na svém území bránila v provádění kontrol správní spolupráce mezi členskými státy v oblasti daně z přidané hodnoty upravené nařízením č. 1798/2003 a prováděcími předpisy v této oblasti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 248 odst. 1 a 2 ES a z článku 3 ES, čl. 140 odst. 2 a čl. 142 odst. 1 nařízení č. 1605/2002 a z článku 10 ES.

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem projednávané žaloby je skutečnost, že německé úřady Evropskému účetnímu dvoru bránily v tom, aby v Německu prováděl kontroly správní spolupráce mezi členskými státy v oblasti daně z přidané hodnoty upravené nařízením č. 1798/2003 a prováděcími předpisy v této oblasti.

Spolková republika Německo podle názoru Komise nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 248 ES a z nařízení č. 1605/2002 a rovněž porušila svou povinnost loajality podle článku 10 ES.

Kontrolní pravomoci Účetního dvora je podle Komise třeba vykládat extenzivně: Účetní dvůr má kontrolovat hospodaření EU a navrhopvat zlepšení. Pro tyto účely potřebuje pravomoc provádět celkové audity a prověrky všech příjmů a výdajů EU v příslušných oblastech a u příslušných subjektů. Takové

kontroly mohou být rovněž prováděny v členských státech, které jsou podle čl. 248 odst. 3 ES, čl. 140 odst. 2 a čl. 142 odst. 1 nařízení č. 1605/2002, jakož i na základě povinnosti loajality stanovené v článku 10 ES, povinny Účetnímu dvoru poskytnout při jeho činnosti širokou podporu. To zahrnuje i povinnost umožnit Účetnímu dvoru, aby provedl veškeré kontroly, které slouží k posouzení příjmů a výdajů EU.

A právě to bylo Účetnímu dvoru ze strany německých úřadů odepráno.

Nařízení č. 1798/2003 se týká legality a správnosti příjmů Společenství. Toto nařízení je podle Komise článkem v systému několika opatření, jež mají zajistit, aby členské státy měly řádný příjem založený na dani z přidané hodnoty, tak aby Společenství mohlo za nejlepších možných podmínek disponovat vlastními zdroji, které mu náleží, a jimiž jsou potírány podvodné praktiky nebo se jim předchází. Z tohoto hlediska je podle Komise nezbytné, aby Účetní dvůr mohl v rámci kontroly legality a správnosti příjmů založených na dani z přidané hodnoty kontrolovat provádění a uplatňování nařízení č. 1798/2003. To znamená, aby mohl kontrolovat, zda členské státy vytvořily účinný systém spolupráce a správní pomoci a zda jej v praxi používají uspokojivým způsobem nebo, zda je nutné zlepšení.

Praktické provádění správní spolupráce stanovené nařízením č. 1798/2003 má dopad na daň z přidané hodnoty připadající na vlastní zdroje, kterou členské státy odvádějí. Dobře fungující spolupráce v této oblasti brání vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům a automaticky vede k vyšším příjmům z daně z přidané hodnoty, a tím i k nárůstu zdrojů Společenství tvořených daní z přidané hodnoty. Pokud však členský stát řádně nespolupracuje, porušuje tak nejen své povinnosti podle nařízení č. 1798/2003, ale také povinnost přijmout všechny právní a správní předpisy k zajištění toho, aby daň z přidané hodnoty byla na jeho území vybírána v plné výši, která pro něj vyplývá ze směrnice o dani z přidané hodnoty.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Regeringsrätten (Švédsko) dne 21. prosince 2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket

(Věc C-540/09)

(2010/C 51/40)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Regeringsrätten

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Odpůrce: Skatteverket

Předběžné otázky

Je třeba čl. 13 část B šesté směrnice o DPH (čl. 135 odst. 1 směrnice Rady o společném systému daně z přidané hodnoty) ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že případy osvobození od daně uvedené v tomto článku zahrnují rovněž služby (upsání), kdy úvěrová instituce poskytuje za protiplnění záruku společnosti, která hodlá vydat akcie, s tím, že tato záruka zahrnuje závazek úvěrové instituce koupit veškeré akcie, které nejsou upsány ve lhůtě k jejich upsání?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 77/388/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2009 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu Evropské unie (sedmého senátu) vydanému dne 6. října 2009 ve věci T-21/06, Spolková republika Německo v. Komise Evropských společenství

(Věc C-544/09 P)

(2010/C 51/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, J. Möller a B. Klein, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 6. října 2009 ve věci T-21/06, Spolková republika Německo v. Komise Evropských společenství;

— zrušit rozhodnutí Komise K(2005) 3903 ze dne 9. listopadu o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) v regionu Berlín-Braniborsko, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek se týká rozsudku Tribunálu Evropské unie, kterým byla žaloba Spolkové republiky Německo proti rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2005 v řízení o státní podpoře C25/2004 o zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) v regionu Berlín-Braniborsko zamítnuta jako neopodstatněná. V rozhodnutí považovala Komise opatření státní podpory za neslučitelné s vnitřním trhem (čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU).

Spolková republika Německo uplatňuje celkem pět důvodů kasačního opravného prostředku, kterými vytýká, že Tribunál neuznal překročení mezi posuzovací pravomocí Komise, a tudíž žalobu neprávem zamítl.

Zprvce Tribunál nesprávně popřel účinek pobídky, který má státní podpora tím, že vycházel pouze z velmi omezeného časového úseku přechodu od pozemního analogového televizního vysílání na DVB-T, namísto, aby vzal v úvahu náklady podporovaného provozovatele televizního vysílání na celé opatření. Toto celkové opatření zahrnuje mimo samotného přechodu také povinnost zachovat po dobu pěti let programovou nabídku přes DVB-T nezávisle na akceptaci trhu, kterou nelze téměř předvídat. V úvahu je nutné vzít také následné náklady pro toto závazné přechodné období.

Zadruhé Tribunál nesprávně příliš rozšířil míru přezkumu Komise podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tím, že přijal, že Komise mohla vhodnost opatření státní podpory popřít již proto, že cíle by údajně bylo dosaženo také prostřednictvím alternativních regulačních opatření. Srovnání s alternativními opatřeními nenáleží z hlediska účelu ustanovení týkajících se kontroly státních podpor SFEU k přípustnému programu přezkumu Komise. Spolková vláda v této souvislosti také vytýká, že Tribunál uložil členskému státu povinnost doložit, že alternativní opatření, které navrhovala Komise by byla od počátku neúčinná. To je v rozporu se zásadou právní jistoty, obecnými zásadami rozdělení důkazního břemene a účelu kontroly státních podpor.

Zatřetí Tribunál odmítl relevanci základních práv Evropské unie při přezkumu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, která jsou jakožto součást primárního práva pro všechny orgány Unie závazná při všech jejich jednáních. Pokud by stačil pouhý odkaz na údajně možná regulační alternativní opatření k odmítnutí schválení státní podpory, byla by opomenuta skutečnost, že regulační opatření narušují základní právo podniků na svobodné podnikání. To mělo být alespoň součástí uvážení, k čemuž nedošlo.

Začtvrté Tribunál provedl s odkazem na regulační alternativní opatření nesprávný výklad pojmů vnitřní trh a narušení obchodních podmínek v čl. 107 odst. 3 SFEU tím, že nerozpoznal, že regulační opatření rovněž narušují hospodářskou soutěž. Paušální předpoklad, že každé regulační opatření narušuje tyto právní zájmy méně než podpora, vytváří nepřipustně restriktivní kritérium.

Zapáté Spolková republika Německo vytýká, že Tribunál převzal zásadu technologické neutrality, kterou zavedla Komise, aniž by přitom rozpoznala, že je tím odmítán cíl opatření, který je v této věci sledován německými orgány. Technologická neutralita je potom vhodným kritériem pro přezkum slučitelnosti podpory pouze v případě, že samotným účelem podpory je přechod na digitální televizní vysílání. V případě podpory přechodu na DVB-T v regionu Berlín-Brandenburg má být přitom z různých důvodů podporován právě tento způsob vysílání, zatímco vysílání přes kabel a satelit žádnou podporu nevyžadovaly. Při stanovení legitimního účelu opatření státní podpory má členský stát prostor pro posouzení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2009 společností BCS SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 28. října 2009 ve věci T-137/08, BCS SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-553/09 P)

(2010/C 51/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BCS SpA (zástupci: M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Deere & Company

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadená rozhodnutí;

— prohlásil ochrannou známku Společenství '289 za neplatnou;

— uložil protistraně náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že je napadené rozhodnutí stiženo následujícími nesprávnými právními posouzeními:

- I) Soud prvního stupně podal nesprávný výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 3 nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ tím, že měl za to, že získání rozlišovací způsobilosti ochranné známky nezávisí na jejím předchozím a současném výhradním užívání (údajně užívání navíc nebylo prokázáno; spíše je v témže rozhodnutí uvedeno, že bylo v některých státech popřeno);
- II) Soud prvního stupně nesprávně použil kritéria stanovená judikaturou Společenství k určení získání rozlišovací způsobilosti, v rozporu s čl. 7 odst. 3 nařízení o ochranné známce Společenství.

Pokud jde o bod I), je nedostatek výhradního užívání v jiných částech Společenství prokázán tvrzeními třetích stran z Dánska a Irska. Neexistence jednoznačného spojení mezi kombinací zelené a žluté barvy a Deere je neslučitelná s uznáním toho, že ochranná známka v těchto státech získala rozlišovací způsobilost.

Co se týče bodu II), společnost BCS zpochybňuje právní kritéria, která použil Soud prvního stupně pro důkazy týkající se druhotného významu, vzhledem k tomu, že jsou v rozporu se zásadami stanovenými ustálenou judikaturou Soudního dvora. Doba užívání ochranné známky Deere, podíl na trhu a objem prodeje totiž nemohou být považovány za skutečnosti, které, jsou-li pojaty jednotlivě, postačují k prokázání získání druhotného významu. Zvláště pak nemohou kompenzovat neexistenci průzkumu veřejného mínění (nebo rozporné výsledky tvrzení třetích stran), jelikož se jedná o důkazní prostředky jiné povahy.

Soud prvního stupně se tak dopustil nesprávného posouzení tím, že nezohlednil přímý důkaz neexistence rozlišovací způsobilosti ochranné známky Společenství '289 v Irsku a Dánsku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) nahrazené nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. ledna 2010 — Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-40/10)

(2010/C 51/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Currall, G. Berscheid a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, kterým se s účinkem od 1. července 2009 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody⁽¹⁾ s výjimkou článku 1 a článku 3 tohoto nařízení při zachování jeho platnosti až do přijetí nového nařízení Radou, které správně uplatňuje článek 64 a článek 65 služebního řádu a jeho přílohy XI;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise požaduje částečné zrušení nařízení (EU) č. 1296/2009 v rozsahu, v němž Rada z důvodů politického oportunismu nahradila částky odměn a důchodů, navržených Komisí na základě vyrovnávací sazby ve výši 3,70 % — vyplývající z automatického použití článku 65 služebního řádu a jeho přílohy XI — částkami odpovídajícími nesprávnému koeficientu 1,85 %. Podle názoru Rady je toto nahrazení odůvodněno hospodářskou a finanční krizí jakož i hospodářskou a sociální politikou Unie.

Ohledně článku 2 a článků 4 až 17 napadeného nařízení uplatňuje Komise jediný žalobní důvod, vycházející z porušení článku 65 služebního řádu jakož i článku 1 a článku 3 přílohy XI služebního řádu. Oprávnění Rady je v této oblasti totiž vázáno, a sice v aktuálním znění služebního řádu — v jehož příloze XI jsou obsaženy detaily metody úpravy odměn a důchodů úředníků — více než v minulosti, kdy Soudní dvůr

pouze na základě článku 65 služebního řádu rozhodl, že prostor pro uvážení Rady je omezen. Dále se Komise dovolává porušení legitimního očekávání a zásady *patere legem quam ipse fecisti*.

Článek 18 napadeného nařízení porušuje články 3 až 7 přílohy XI služebního řádu tím, že stanoví možnost průběžné úpravy odměn, tj. mimo roční termín stanovený v článku 65 služebního řádu a nezávisle na podmínkách stanovených v článcích 4 až 7 přílohy XI služebního řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, s. 10.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Kyperská republika

(Věc C-466/08)⁽¹⁾

(2010/C 51/44)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 4. prosince 2009 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-544/08)⁽¹⁾

(2010/C 51/45)

Jednací jazyk: čeština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-548/08) ⁽¹⁾

(2010/C 51/46)

Jednací jazyk: švédština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Česká republika

(Věc C-15/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/47)

Jednací jazyk: čeština

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. prosince 2009 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-42/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/48)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 2. prosince 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-171/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-183/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/50)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-184/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/51)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-192/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/52)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-206/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/53)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika

(Věc C-220/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/55)

Jednací jazyk: maltština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. prosince 2009 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-207/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/54)

Jednací jazyk: slovenština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-252/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/56)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2010 — Co-Frutta v. Komise

(Věc T-355/04 a T-446/04) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se trhu Společenství v oblasti dovozu banánů — Konkludentní odepření přístupu následované odepřením výslovným — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Dodržování lhůt — Předchozí souhlas členského státu — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 51/57)

Jednací jazyk: italská

Účastníci řízení

Žalobkyně: Co-Frutta Soc. coop. (Padova, Itálie) (zástupci: W. Viscardini a G. Donà, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně L. Visaggio a P. Aalto, poté P. Aalto a L. Prete, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-355/04 návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 28. dubna 2004, kterým byla zamítnuta původní žádost o přístup k informacím týkajícím se hospodářských subjektů zapsaných ve Společenství pro dovoz banánů, a návrh na zrušení konkludentního rozhodnutí Komise, jímž byla zamítnuta potvrzující žádost o přístup, jakož i, ve věci T-446/04, návrh na zrušení výslovného rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 2004, jímž byl odepřen přístup k těmto údajům.

Výrok rozsudku

- 1) O žalobě ve věci T-355/04 již není třeba rozhodovat.
- 2) Žaloba ve věci T-446/04 se zamítá.
- 3) Společnosti Co-Frutta Soc. coop. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2010 — Sungro a další v. Rada a Komise

(Věc T-252/07, 271/07 a 272/07) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost — Společná zemědělská politika — Změna režimu podpor Společenství pro bavlnu — Hlava IV kapitola 10a nařízení (ES) č. 1782/2003, zavedená článkem 1 bodem 20 nařízení (ES) č. 864/2004 — Zrušení předmětných ustanovení rozsudkem Soudního dvora — Příčinná souvislost“)

(2010/C 51/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sungro, SA (Córdoba, Španělsko) (T-252/07), Euro-semillas, SA (Córdoba, Španělsko) (T-271/07), a Surcotton, SA (Córdoba, Španělsko) (T-272/07) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore, A. De Gregorio Merino a A. Westerhof Löfflerova, zmocněnci) a Komise Evropských společenství (zástupci: L. Parpala a F. Mámeno Fernández, zmocněnci, ve spolupráci s E. Díaz-Bastien Lopez, L. Divar Bilbao a Magdalena Anda, advokáti)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody podle článku 235 ES a druhého pododstavce článku 288 ES, směřující k získání náhrady škody, která žalobkyni údajně vznikla poté, co v průběhu hospodářského roku 2006/2007 byla přijata a používána kapitola 10a hlavy IV nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/9 (ES), (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1), jež byla zavedena čl. 1 bodem 20 nařízení Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 161, s. 48), a zrušena rozsudkem Soudního dvora ze dne 7. září 2006, Španělsko v. Rada (C-310/04, Sb. rozh. s. I-7285).

Výrok rozsudku

1) Věci T-252/07, T271/07 a T272/07 se spojují pro účely rozsudku.

2) Žaloby se zamítají.

3) Společnosti Sungro, SA, Eurosemillas, SA a Surcotton, SA ponese vlastní náklady řízení, jakož i společně a nerozdílně náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2010 — Nokia v. OHIM — Medion (LIFE BLOG)

(Věc T-460/07) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LIFE BLOG — Starší národní slovní ochranná známka LIFE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Částečné zamítnutí zápisu“)

(2010/C 51/59)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nokia Oyj (Helsinky, Finsko) (zástupce: J. Tanhuanpää, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Medion AG (Essen, Německo) (zástupce: P.-M. Weisse, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. října 2007 (věc R 141/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Medion AG a Nokia Oyj.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Nokia Oyj se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2010 — De Fays v. Komise

(Věc T-355/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Incidenční kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Dovolená — Volno z důvodu nemoci — Neomluvená nepřítomnost konstatovaná na základě lékařské prohlídky — Snížení nároků na dovolenou za kalendářní rok — Ztráta nároku na odměnu“)

(2010/C 51/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Chantal De Fays (Bereldenge, Lucembursko) (zástupci: F. Moyses a A. Salerno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Martin a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 17. června 2008, De Fays v. Komise (F-97/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a kterým se navrhovatelka domáhá zrušení tohoto rozsudku.

Výrok rozsudku

1) Kasační opravný prostředek a incidenční kasační opravný prostředek se zamítají.

2) Chantal De Fays ponese náklady řízení vztahující se ke kasačnímu opravnému prostředku.

3) Evropská komise ponese náklady řízení vztahující se k incidenčnímu kasačnímu opravnému prostředku.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 22. prosince 2009 —
Associazione Giulemanidallajuve v. Komise**

(Věc T-254/08) ⁽¹⁾

(„Údajná porušení článků 81 ES a 82 ES — Stížnost —
Žaloba pro nečinnost — Stanovisko Komise k ukončení nečinnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2010/C 51/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associazione Giulemanidallajuve (Cerignola, Itálie)
(zástupci: L. Misson, A. Kettels, G. Ernes a A. Pel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: A. Bouquet, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh směřující ke konstatování, že podle článku 232 ES Komise protiprávně nepřijala stanovisko ke stížnosti žalobkyně týkající se porušení článků 81 ES a 82 ES, kterých se údajně dopustily Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Union des associations européennes de football (UEFA) a Fédération Internationale de Football Association (FIFA)

Výrok

- 1) Již není namístě o projednávané žalobě rozhodovat.
- 2) Associazione Giulemanidallajuve a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Química
Atlántica v. Komise**

(Věc T-71/09) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost — Zaujetí stanoviska — Žaloba na
náhradu škody — Článek 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu
Tribunálu — Nepřípustnost“)

(2010/C 51/62)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Química Atlántica L^{da} (Lisabon, Portugalsko)
(zástupce: J. Teixeira Alves, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Afonso a L. Bouyon,
zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba pro nečinnost směřující k určení toho, že Komise neoprávněně nepřijala opatření nezbytná k harmonizaci kritérií sazebního zařazení fosforečnanu vápenatého, jakož i žaloba na vrácení rozdílu mezi částkami, které žalobkyně musela zaplatit od roku 1995 jako clo, a částkami, které by byly splatné, pokud by se sazba celního sazebníku platná pro kód celního sazebníku 28 35 25 90 použila na dovoz fosforečnanu vápenatého z Tuniska, nebo na náhradu škody ve výši této částky

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Není namístě rozhodnout o návrhu Timab Ibérica SL na vstup do řízení jako vedlejší účastník.
- 3) Química Atlántica Lda ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 16.5.2009.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. ledna 2010 —
United Phosphorus v. Komise**

(Věc T-95/09 R II)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Směrnice 91/414/EHS —
Rozhodnutí o nezařazení napropamidu do přílohy I směrnice
Rady 91/414 — Prodloužení odkladu vykonatelnosti“)

(2010/C 51/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire,
Spojené království) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem,
advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Parpala a
N. Rasmussen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na prodloužení odkladu vykonatelnosti rozhodnutí Komise 2008/902/ES ze dne 7. listopadu 2008, o nezařazení napropamidu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a o odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku (Úř. věst. L 326, s. 35).

Výrok

1) Odklad vykonatelnosti stanovený v bodu 1 usnesení předsedy Soudu ze dne 28. dubna 2009, *United Phosphorus v. Komise* (T-95/09 R, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) se prodlužuje do 30. listopadu 2010, aniž by však přesahoval datum vynesení rozhodnutí v původním řízení nebo datum formálního ukončení zkráceného postupu zahájeného, pokud jde o napropamid, z titulu článku 13 nařízení Komise (ES) č. 33/2008 ze dne 17. ledna 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/414/EHS, pokud jde o běžný a zkrácený postup pro posuzování účinných látek, které byly součástí pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, nebyly však zařazeny do její přílohy I (Úř. věst. L 15, s. 5).

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. ledna 2010 —
Escola Superior Agrária de Coimbra v. Komise**

(Věc T-446/09 R)

(„Předběžné opatření — Program Life — Vrácení části vyplacených částek — Příkaz k navrácení — Oznámení o dluhu — Návrh na odklad provádění — Finanční újma — Výjimečné okolnosti — Neexistence naléhavosti“)

(2010/C 51/64)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Escola Superior Agrária de Coimbra (Coimbra, Portugalsko) (zástupce: J. Pais do Amaral, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Braga da Cruz a J. B. Laignelot, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad provádění rozhodnutí obsahujících dopis Komise D (2009) 224268 ze dne 9. září 2009, jehož předmětem je příkaz k navrácení, a oznámení Komise o dluhu č. 3230909105 ze dne 11. září 2009 v částce 327 500,35 eur.

Výrok

1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Žaloba podaná dne 20. listopadu 2009 — Evropská komise
v. New Acoustic Music a Anna Hildur Hildibrandsdottir**

(Věc T-464/09)

(2010/C 51/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A.-M. Rouchaud-Joët, N. Bambara, zmocněnci, ve spolupráci s C. Erkelensem, advokátem)

Žalované: New Acoustic Music Association (Orpington, Spojené království), Anna Hildur Hildibrandsdottir (Orpington)

Návrhová žádání žalobkyně

— uložit žalovaným povinnost vrátit Komisi částku 31 136,23 eur navýšenou o úroky stanovené v sazbě 7,70 % per annum, ode dne 14. ledna 2008 až do dne závěrečné platby;

— uložit žalovaným náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vzniklých Komisi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba se týká smlouvy o poskytnutí podpory, ztotožněné se smlouvou č. 2003-1895/001-001, uzavřené mezi Evropskou komisí (dále jen „Komise“) a společností New Acoustic Music Association (dále jen „NAMA“), zastoupenou Annou Hildur Hildibrandsdottir, s cílem uskutečnění akce nazvané CLT2003/A1/GB-317 — European Music Roadwork v rámci programu „Kultura 2000“⁽¹⁾.

Touto žalobou Komise žádá o to, aby Soud žalovaným nařídil, přičemž každá z nich je povinná ohledně celé částky a má nerozdílnou odpovědnost, vrátit Komisi částku 31 136,23 eur navýšenou o úroky z prodloužení vyplývající z rozdílu mezi částkou vyplacenou společností NAMA ve formě zálohy na provedení akcí uvedených ve smlouvě o poskytnutí podpory a částkou, k níž je NAMA oprávněna.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí jediný žalobní důvod. Tvrdí, že NAMA nesplnila své smluvní povinnosti tím, že nevrátila část zálohy vyplacené Komisí, jelikož skutečné uznatelné výdaje byly nižší než celkové odhadované náklady.

Komise tvrdí, že NAMA a Anna Hildur Hildibrandsdottir, jakožto partnerka a zmocněná právní zástupkyně NAMA, mají nerozdílnou odpovědnost, pokud jde o dlužnou částku.

(¹) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 508/2000/ES ze dne 14. února 2000 o programu Kultura 2000 (Úř. věst. L 63, s. 1; Zvl. vyd. 16/01, s. 97).

Žaloba podaná dne 4. prosince 2009 — Polsko v. Komise

(Věc T-486/09)

(2010/C 51/66)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že rozhodnutí Komise 2009/721/ES ze dne 24. září 2009, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) [oznámeno pod číslem K(2009) 7044] (¹), je neplatné v rozsahu, ve kterém se částka 47 152 775 PLN, kterou vynaložila platební agentura schválená Polskou republikou, vylučuje z financování Společenství;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí je upravena finanční oprava 5 % pokud jde o prostředky vynaložené v roce 2005 v rámci

plánu pro rozvoj venkova na podporu zemědělské činnosti ve znevýhodněných oblastech a na agroenvironmentální podporu. Důvodem pro opravu byly údajné chyby týkající se doladování formy křížových kontrol dodržování zásad obvyklé správné zemědělské praxe, systému sankcí, zpráv z kontrol na místě a provázání kontrol všech povinností spojených s agroenvironmentálními opatřeními.

Žalobkyně zpochybňuje existenci předmětných chyb a vznášá vůči napadenému rozhodnutí následující žalobní důvody.

Zprvce uplatňuje porušení čl. 7 odst. 4 prvního pododstavce nařízení č. 1258/1999 (²) a čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1290/2005 (³), jakož i pokynů stanovených v dokumentu VI/5330/97, neboť byla finanční oprava provedena na základě nesprávného zjištění skutkového stavu a nesprávného právního posouzení. Žádná z údajných chyb, které byly důvodem pro finanční opravu, se ve skutečnosti nestala, a výdaje vyloučené napadeným rozhodnutím z financování Společenství byly provedeny v souladu s právem Společenství.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že zprávy z kontrol na místě ukazují v souladu s článkem 28 nařízení č. 796/2004 (⁴) kontrolu všech zásad obvyklé správné zemědělské praxe, včetně kontroly dodržení ročního limitu hnojení přírodními hnojivy. Správné křížové kontroly podle systému označování a registrace zvířat nebyly provedeny jen proto, že tento systém nebyl užitečný jako podklad pro křížové kontroly a provedení křížových kontrol podle tohoto systému tedy nebylo nutné podle článku 68 nařízení č. 817/2004 (⁵). Systém sankcí pro porušení zásad obvyklé správné zemědělské praxe byl plně účinný, přiměřený situaci v prvním roce realizace plánu rozvoje venkova a dokonce přísnější než v současnosti platný systém sankcí Společenství a tedy neomezeně v souladu s článkem 73 nařízení č. 817/2004. Důkladnost kontrol na místě byla zajištěna dokonce nad požadavky čl. 69 odst. 3 nařízení č. 817/2004.

Zadruhé uplatňuje žalobkyně porušení čl. 7 odst. 4 čtvrtého pododstavce nařízení č. 1258/1999 a čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1290/2005, porušení pokynů stanovených v dokumentu VI/5330/97, jakož i porušení zásady proporcionality, protože paušální oprava je s ohledem na nebezpečí ztráty pro rozpočet Společenství krajně převyšena. Žádná z údajných chyb, které byly důvodem pro opravu, nemohla vést k finanční ztrátě Společenství, přinejmenším bylo nebezpečí takových domnělých finančních ztrát zcela marginální a vztahovalo se na částku mnohem nižší než částka, která byla vyloučena z financování Společenství napadeným rozhodnutím.

Zatřetí uplatňuje žalobkyně porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, neboť napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno. Komise neuvedla důvody pro podstatnou změnu okruhu vytýkaných chyb a polským úřadům tak neumožnila dozvědět se tyto důvody.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, s. 28.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 817/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 153, s. 30; Zvl. vyd. 03/46, s. 87).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2009
Petrus Kerstens proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu
ze dne 29. září 2009 ve věci F-102/07, Kerstens v. Komise**

(Věc T-498/09 P)

(2010/C 51/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Petrus Kerstens (Overijse, Belgie) (zástupce: C. Mourato, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

— zrušit napadený rozsudek;

— vrátit věc Soudu pro veřejnou službu Evropské unie;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tímto kasačním opravným prostředkem se navrhovatel domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 29.

září 2009, vydaného ve věci Kerstens v. Komise, F-102/07, kterým SVS zamítl jako neopodstatněnou žalobu směřující ke zrušení několika rozhodnutí Komise, jimiž byly navrhovateli přiděleny prioritní body generálního ředitelství (PBGŘ) a prioritní body jako uznání za plnění dodatečných úkolů v zájmu služby (PBDÚ) v letech povýšení 2004, 2005 a 2006.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje dva důvody vycházející z:

— nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil SVS při použití zásady rovného zacházení, článku 5 obecných prováděcích ustanovení k článku 45 služebního řádu a kritérií, které pro účely přidělení prioritních bodů za rok 2005 stanovil ředitel Úřadu pro správu a vypořádávání individuálních nároků podle tohoto ustanovení, jakož i zkrácení důkazů;

— porušení práv obhajoby, jelikož se SVS opíral o údajný výpis z posudku o vývoji služebního postupu za rok 2004, který nebyl předložen a nemohl se stát předmětem rozporu mezi stranami.

**Žaloba podaná dne 11. prosince 2009 — Inovis v. OHIM
— Sonaecom (INOVIS)**

(Věc T-502/09)

(2010/C 51/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inovis, Inc. (Alpharetta, Spojené státy) (zástupci: R. Black a B. Ladas, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sonaecom — Serviços de Comunicações, S.A. (Maia, Portugalsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. září 2009 ve věci R 1691/2008-1;

— uložit odvolacímu senátu žalovaného zapsat přihlášku ochranné známky Společenství; a

— rozhodnout, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení, a uložit mu náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „INOVIS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 38 a 42

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis portugalské slovní ochranné známky „NOVIS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 37, 38, 41 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně: i) nepřihlédl k jasným odlišnostem mezi výrobky a službami, kterých se týkají dotčené ochranné známky, včetně skutečnosti, že měl chybně za to, že se starší ochranná známka týká tříd 9 a 42, zatímco zápis pro tyto třídy byl portugalským úřadem pro ochranné známky zamítnut a takový zápis nebyl každopádně v průběhu řízení prokázán; ii) nepřihlédl k jasným pojmovým rozdílům mezi dotčenými ochrannými známkami; a iii) rozhodl, že mezi dotčenými ochrannými známkami pravděpodobně existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Cybergun v. OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Věc T-503/09)

(2010/C 51/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cybergun (Bondoufle, Francie) (zástupce: S. Guyot, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 8. října 2009 v rozsahu, ve kterém prohlašuje ochrannou známku AK 47 za neplatnou;

— uložit OHIM v souladu s čl. 87 odst. 2 a článkem 91 jednacího řádu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení, zejména náklady na překlad dokumentů, odměny za právní služby jejího advokáta a případně náklady na ubytování a cestovní náklady, přičemž se Soudu navrhuje, aby tuto sumu vyčíslil na 20 000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „AK 47“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 28 a 38 (ochranná známka Společenství č. 3 249 381)

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti předmětné ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a prohlášení neplatnosti uvedené ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009) a čl. 51 odst. 1 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009).

Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Carlyle v. OHIM — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)

(Věc T-505/09)

(2010/C 51/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Carlyle, LLC (St. Louis, Spojené státy) (zástupci: E. Cornu, E. De Gryse a D. Moreau, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Mascha & Regner Consulting (KEG) (Vídeň, Rakousko)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Mascha & Regner Consulting KEG (Vídeň, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. října 2009 ve věci R 239/2009-4; a

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. října 2009 ve věci R 240/2009-4; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „CAFE CARLYLE“ pro služby ve třídě 42

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „THE CARLYLE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 25 a 42

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: další účastník řízení před odvolacím senátem

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Částečné zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení Rady 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně použil příliš restriktivní výklad pojmu skutečné užívání. Odvolací senát navíc i) správně nezohlednil důkaz užívání předložený žalobkyní zrušovacímu oddělení, ii) správně neposoudil dosah uvedeného důkazu užívání a iii) neprovedl jeho celkové posouzení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení Rady 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně použil příliš restriktivní výklad pojmu „skutečné užívání“. Odvolací senát navíc i) správně nezohlednil důkaz užívání předložený žalobkyní zrušovacímu oddělení, ii) správně neposoudil dosah uvedeného důkazu užívání a iii) neprovedl jeho celkové posouzení.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2009 — Carlyle v. OHIM — Mascha & Regner Consulting (THE CARLYLE)

Žaloba podaná dne 22. prosince 2009 — Baena Grupo v. OHIM — Neuman a Galdeano del Sel ((průmyslové) vzory)

(Věc T-506/09)

(Věc T-513/09)

(2010/C 51/71)

(2010/C 51/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Carlyle, LLC (St. Louis, Spojené státy) (zástupci: E. Cornu, E. De Gryse a D. Moreau, advokáti)

Účastníci řízení

Žalobkyně: José Manuel Baena Grupo, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Španělsko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Herbert Neuman a Andoni Galdeano del Sel (Tarifa, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- vyhovět žalobě proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 14. října 2009 ve věci R 1323/2008-3;
- zrušit rozhodnutí OHIM;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jenž je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: zapsaný (průmyslový) vzor Společenství č. 000426 895-0002 pro „zdobení triček, zdobení čepic, zdobení nálepek, zdobení tiskovin, včetně reklamních“.

Majitel (průmyslového) vzoru Společenství: Žalobkyně.

Účastníci řízení navrhuující prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství: Herbert Neuman a Andoni Galdeano del Sel

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka Společenství č. 1 312 651 pro výrobky tříd 25, 28 a 32 podle Niceské dohody.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení odboru (průmyslové) vzory: vyhovění žalobě a prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení napadeného rozhodnutí a na základě pravomoci podle čl. 60 odst. 1 nařízení č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství, rozhodnutí ve věci a prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství.

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 31. prosince 2009 — De Post v. Komise

(Věc T-514/09)

(2010/C 51/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: De Post NV van publiek recht (Brusel, Belgie) (zástupci: R. Martens a B. Schutyser, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Úřadu pro publikace Evropské unie přidělit zakázku uvedenou ve výzvě k podávání nabídek číslo 10234 „Každodenní přeprava a distribuci Úředního věstníku, tiskovin, dalších periodik a publikací“ (Úř. věst. 2009/S 176-253034) „Enterprises des Postes et Télécommunications Luxembourg“ a nikoliv žalobkyni, jak bylo uvedeno v dopise ze dne 17. prosince 2009;
- v případě, že Úřad pro publikace v době vynesení rozsudku již uzavřel smlouvu s Enterprises des Postes et Télécommunications Luxembourg podle výzvy k podávání nabídek číslo 10234, prohlásit smlouvu za neplatnou;
- přiznat náhradu škody jako kompenzaci za ztrátu, která žalobkyni vznikla v důsledku napadeného rozhodnutí, předběžně odhadnutou na 2 386 444,94 eur, zvýšenou o úroky z prodlení a úroky z úroků, počínaje dnem podání této žaloby;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní poradenství vzniklých žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá jednak zrušení rozhodnutí Úřadu pro publikace Evropské unie (dále jen „Úřad pro publikace“) ze dne 17. prosince 2009 přidělit zakázku uvedenou ve výzvě k podávání nabídek číslo 10234 „Každodenní přeprava a distribuci Úředního věstníku, tiskovin, dalších periodik a publikací“ (Úř. věst. 2009/S 176-253034) „Enterprises des Postes et Télécommunications Luxembourg“ (dále jen „Post Luxembourg“) v důsledku toho nepřidělení zakázky žalobkyni, a jednak náhrady škody v odhadované výši 2 386 444,94 eur za škody údajně utrpěné žalobkyni v důsledku odmítnutí její nabídky.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod sestávající ze čtyř částí.

První a jediný žalobní důvod uplatněný žalobkyní se zaměřuje na údajné porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení s uchazeči, obsaženým v článku 15 SFEU a v článku 89 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“), porušení povinnosti přidělit zakázku na základě vyhodnocení výběrových kritérií uvedené v čl. 100 odst. 1 finančního nařízení, nedostatečné odůvodnění svého rozhodnutí (porušení článku 296 SFEU) a řadu závažných zjevných porušení, kterých se údajně dopustil Úřad pro publikace, čímž učinil své rozhodnutí, že nabídka Post Luxembourg, a nikoliv nabídka žalobkyně, byla ekonomicky nejvýhodnější nabídkou, neplatným.

V první části žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Úřad pro publikace nezaložil své rozhodnutí na vyhodnocení výběrových kritérií, čímž porušil čl. 100 odst. 1 finančního nařízení.

Ve druhé části žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Úřad pro publikace použil řadu dílčích kritérií při svém vyhodnocení nabídek, která nebyla obsažena v podmínkách nabídkového řízení, a porušil tím zásadu transparentnosti stanovenou v článku 15 SFEU a článku 89 finančního nařízení.

Ve třetí části svého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Úřad pro publikace porušil články 15 a 296 SFEU, článek 89 finančního nařízení, jakož i obecné procesní požadavky — povinnost uvést odůvodnění a transparentnosti — jelikož neuvedl odpovídající jednoznačné odůvodnění pro svoje vyhodnocení nabídek, odůvodnění rozhodnutí bylo údajně rozporné a zatížené zjevnými nesprávnými posouzeními.

Žalobkyně dále tvrdí, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí je zatíženo porušením evropského práva, Úřad pro publikace se dopustil pochybení, a tudíž je zodpovědný na základě článku 296 SFEU. Žalobkyně fakticky tvrdí, že vzhledem k přidělení zakázky Post Luxembourg namísto žalobkyni, vznikla žalobkyni závažná újma, sestávající ze ztráty možnosti uzavřít smlouvu a všech nákladů vzniklých přípravou a vypracováním nabídky, jakož i obrany jejího stanoviska.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2009
Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou
službu ze dne 7. října 2009 ve věci F-3/08, Marcuccio v.
Komise**

(Věc T-515/09 P)

(2010/C 51/74)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

- v každém případě: zrušit napadené usnesení v plném rozsahu a bez výjimky;
- určit, že žaloba podaná v prvním stupni, která vedla k vydání napadeného usnesení, byla přípustná v celém svém rozsahu a bez výjimky;
- primárně: vyhovět v plném rozsahu a bez výjimky návrhu navrhovatele obsaženému v žalobě podané v prvním stupni;
- uložit odpůrkyni náhradu všech nákladů, poplatků a odměn vynaložených navrhovatelem v rámci všech řízení v projednávané věci;
- podpůrně: vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, v jiném složení senátu, aby znovu meritorně rozhodl;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je namířen proti usnesení vydanému dne 7. října 2009 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-3/08. Toto usnesení zamítlo jako zjevně neopodstatněnou žalobu, jejímž cílem bylo zrušit rozhodnutí, kterým Komise odmítla zaslat navrhovateli italský překlad dřívějšího rozhodnutí, jakož i uložit odpůrkyni náhradu škody, která v důsledku tohoto odmítnutí vznikla. Napadené rozhodnutí rovněž uložilo navrhovateli povinnost na základě čl. 94 písm. a) jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu uhradit Soudu částku 1 000 EUR.

Na podporu svých tvrzení uvádí navrhovatel následující důvody:

- absolutní nedostatek odůvodnění, rovněž z důvodu překroucení a zkreslení skutkového stavu, pokud jde o tvrzení Soudu pro veřejnou službu týkající se možnosti navrhovatele porozumět obsahu dotčeného dopisu v jazykovém znění, ve kterém mu byl doručen;
- porušení právních předpisů, pokud jde o právo každého jednotlivce obrátit se na orgány Společenství v jakémkoli úředním jazyce Evropské unie a jeho právo obdržet odpověď v tomtéž jazyce;
- nesprávný výklad a uplatnění článku 94 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2009 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. prosince 2009 ve věci F-122/07, Marcuccio v. Komise

(Věc T-516/09 P)

(2010/C 51/75)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- v každém případě: zrušit napadené usnesení v plném rozsahu a bez výjimky;
- určit, že žaloba podaná v prvním stupni, která vedla k vydání napadeného usnesení, byla přípustná v celém svém rozsahu a bez výjimky;
- primárně: vyhovět v plném rozsahu a bez výjimky návrhu navrhovatele obsaženému v žalobě podané v prvním stupni;
- uložit odpůrkyni náhradu všech nákladů vynaložených navrhovatelem v souvislosti se všemi řízeními zahájenými do dnešní doby v této věci;

- podpůrně: vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, v jiném složení senátu, aby znovu meritorně rozhodl;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je namířen proti usnesení vydanému dne 7. října 2009 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-122/07. V tomto usnesení Soud částečně odmítl jako zjevně nepřipustnou a ve zbývajících částech zamítl jako zjevně neopodstatněnou žalobu, jejímž cílem bylo zrušit rozhodnutí, kterým odpůrkyně zamítlá žádost navrhovatele o prošetření některých událostí, k nimž došlo během let 2001 a 2003, jakož i uložit odpůrkyni náhradu škody, která mu tímto vznikla.

Na podporu svých návrhových žádání navrhovatel uvádí zkreslení a zkroucení skutkového stavu v napadeném usnesení, jakož i nesprávný výklad a uplatnění povinnosti odůvodnění aktů.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Alstom v. Komise

(Věc T-517/09)

(2010/C 51/76)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alstom (Levallois Perret, Francie) (zástupci: J. Derenne a A. Müller-Rappard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 7. října 2009 ve věci COMP/E/39.129 — Silové transformátory; a
- zrušit rozhodnutí inspektora Komise ze dne 10. prosince 2009;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou Alstom navrhuje jednak zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 7601 konečné ze dne 7. října 2009 — Silové transformátory v řízení podle článku 81 ES (nyní článek 101 SFEU) a článku 53 EHP, které se týká kartelu na evropském trhu se silovými transformátory, a jednak zrušení rozhodnutí inspektora Komise ze dne 10. prosince 2009, kterým byl odmítnut návrh Alstom na zřízení peněžité záruky na dobu řízení zahájeného touto žalobou.

Na podporu své žaloby na neplatnost rozhodnutí ze dne 7. října 2009 se žalobkyně domáhá tří žalobních důvodů založených na:

- porušení právních předpisů použitelných na společnou odpovědnost, jelikož Komise vydala rozhodnutí, které činí za stejné porušení společně odpovědné dva podniky, které Komise nemohla individuálně a samostatně činit přímo a formálně odpovědnými z protiprávního jednání;
- porušení článku 296 SFEU v tom, že rozhodnutí bylo postiženo:
 - nedostatečným odůvodněním, pokud jde o existenci ovlivnění obchodu mezi členskými státy;
 - absencí odůvodnění pokud jde o tvrzení komise, podle kterého Alstom nevyvrátila domněnku odpovědnosti mateřské společnosti za jednání dceřiné společnosti a neprokázala autonomii dceřiné společnosti;
 - rozporem v odůvodnění pokud jde o kumulovanou odpovědnost Alstom a Alstom T&D SA;
- porušením článku 101 SFEU v souvislosti s pravidly týkajícími se odpovědnosti mateřských společností za protiprávní jednání dceřiných společností, pokud jde o to, že se Komise opírala o judikaturu, která porušuje právo Evropské unie, a měla by tudíž být vyloučena z důvodu, že soudním rozhodnutím vytvořila zásadu nevyvratitelné domněnky založené nikoliv na autonomii nebo jednání na trhu, ale na ekonomických, právních a organizačních vazbách, což jsou vlastnosti inherentní každé skupině podniků.

Na podporu své žaloby na neplatnost rozhodnutí inspektora Komise ze dne 10. prosince 2009 žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody, založené na:

- neexistenci právního základu, pokud jde o rozhodnutí o odmítnutí vytvoření peněžité záruky na dobu řízení o neplatnosti rozhodnutí Komise ze dne 7. října 2009 nebylo právně podloženo, ani finančním nařízením Rady č. 1605/2002 ⁽¹⁾, ani jeho prováděcím nařízením Komise č. 1248/2006 ⁽²⁾ ve znění nařízení č. 1248/2006;
- porušení zásady ochrany legitimního očekávání, pokud jde o to, že rozhodnutí inspektora Komise porušilo podložené očekávání, že bude uplatněna předchozí praxe Komise;
- porušení zásady rovnosti v tom, že nový přístup inspektora Komise bez předchozího opatření nebo přechodného období přivedl Alstom do nerovnoprávné situace ve srov-

nání s dlužníky pokut, kteří vytvořili finanční záruku před změnou přístupu;

- porušení povinnosti veřejně opravit chybu ve výkladu v případě, kdy Tribunál rozhodl, že dřívější praxe Komise nebyla v souladu s použitelnými finančními právními předpisy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 1248/2006 ze dne 7. srpna 2006, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 227, s. 3).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2009 — Toshiba v. Komise

(Věc T-519/09)

(2010/C 51/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Toshiba Corp. (zástupci: J. MacLennan, solicitor, A. Schulz, J. Jourdan a P. Berghes, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské komise v řízení podle článku 81 ES (článek 101 SFEU) a článku 53 EHP ve věci COMP/39.129 — Silové transformátory v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušit pokutu, která byla uložena žalobkyni;
- podpůrně, v případě, že napadené rozhodnutí bude zcela nebo zčásti potvrzeno, snížit pokutu uloženou žalobkyni;
- uložit Komisi náhradu nákladů žalobkyně vynaložených v tomto řízení;
- přiznat veškerá opatření, která mohou být nezbytná k provedení rozsudku Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. října 2009 (věc č. COMP/39.129 — Silové transformátory) v rozsahu, v němž Komise přičítá žalobkyni odpovědnost za porušení článku 81 ES a článku 53 EHP v tom, že se podílela na rozdělení trhů formou „Gentlemen's Agreement“ mezi evropskými a japonskými výrobci silových transformátorů ohledně respektování domácích trhů a o zdržení se prodeje na takových trzích. Podpůrně žalobkyně navrhuje snížení pokuty, která jí byla uložena.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody:

Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně neprokázala existenci Gentlemen's Agreement, ani jakoukoliv účast žalobkyně na takové dohodě nebo jednání ve vzájemné shodě mezi evropskými a japonskými výrobci silových transformátorů.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise nestanovila pravomoc nad Gentlemen's Agreement, kdyby byla, *quod non*, prokázána. Tvrdí, že vzhledem k velmi vysokým překážkám vstupu na trh by taková dohoda nemohla mít bezprostřední a přímý účinek na hospodářskou soutěž v EU nebo jakýkoliv vliv na obchod mezi členskými státy.

Ve svém třetím žalobním důvodu podpůrně uplatňuje, že Komise pochybila v rozhodnutí o trvání protiprávního jednání a účasti žalobkyně. Tvrdí, že Komise neprokázala, že některá jednání měla jakýkoliv protisoutěžní cíl nebo účinek a že účastí na nich žalobkyně porušila evropské soutěžní právo.

Žalobkyně dále ve svém čtvrtém žalobním důvodu podpůrně tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního a skutkového posouzení při stanovení základní částky pokuty. Tvrdí zaprvé, že Komise pochybila, když zvolila referenční rok pro výpočet objemu prodeje žalobkyně, čímž se odchýlila od metody stanovené v Pokynech o metodě stanovení pokut. Dále, podle názoru žalobkyně, se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že nevzala v úvahu velmi vysoké překážky vstupu na evropský trh, majíc za to, že Toshiba by mohla dosáhnout na trhu v EHP podílu rovnající se jejímu celosvětovému tržnímu podílu. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise nesprávně vyložila článek 18 Pokynů o metodě stanovení pokut, aby odůvodnila odhad objemu prodeje žalobkyně v EHP na základě celosvětového prodeje namísto toho, aby zkoumala pouze trhy dotčené údajným protiprávním jednáním. Žalobkyně v důsledku toho soudí, že pokuta, která jí byla uložena, je nepřiměřená.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Areva T&D v. Komise

(Věc T-521/09)

(2010/C 51/78)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Areva T&D SA (Paříž, Francie) (zástupci: A. Schild a C. Simphal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká společnosti Areva T&D SA; a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby, podané společností Areva T&D SA je zrušení rozhodnutí Evropské komise K(2009) 7601 konečného ze dne 7. října 2009 o použití článku 81 ES (nyní článek 101 SFEU) a článku 53 EHP — věc COMP/39.129 — Silové transformátory.

Žalobkyně na podporu své žaloby na neplatnost uplatňuje čtyři žalobní důvody.

První důvod se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění, stanovené článkem 296 SFEU. Žalobkyně soudí, že Komise neodůvodnila postoupení své sankční pravomoci následující poté, co rozhodla o společné odpovědnosti Areva T&D SA, jakož i doplnění dodatečné povinnosti k podmínkám stanoveným ve sdělení ze dne 19. února 2002 pro dosažení osvobození od pokuty.

Druhým žalobním důvodem žalobkyně vytýká Komisi, že porušila čl. 101 odst. 1 SFEU a konkrétně právní pravidla týkající se přičitatelnosti protiprávního jednání v právu hospodářské soutěže. Podle žalobkyně Komise nemohla přičíst společnosti T&D SA odpovědnost za protisoutěžní jednání předcházející převzetí společnosti Alstom T&D SA společností Alstom. V rozhodné době Alstom T&D SA ve skutečnosti nebyla autonomní společností, ale společností kontrolovanou mateřskou společností Alstom. V důsledku toho Komise měla za to, na základě použití zásad o přičitatelnosti protiprávního jednání v případě převzetí podniku, že pouze mateřská společnost v rozhodné době v projednávané věci, tedy Alstom, mohla být odpovědná za protisoutěžní jednání předcházející převzetí. Žalobkyně mimoto soudí, že Komise tím, že určila odpovědnost společností Areva T&D SA, porušila základní právní zásady právní jistoty a individualizace a personality trestu.

Třetím žalobním důvodem má žalobkyně za to, že Komise porušila čl. 101 odst. 1 SFEU a konkrétně pravidla o společné odpovědnosti. Žalobkyně tvrdí, že Komise nemohla učinit Areva T&D SA a Alstom společně odpovědnými z úhrady pokuty, jelikož již ke dni vydání rozhodnutí netvořily hospodářskou jednotku. Konečně žalobkyně soudí, že Komise tím, že rozhodla o společné odpovědnosti společností Alstom a Areva T&D SA, nerespektovala dvě základní zásady práva Unie, a to zásadu rovného zacházení a zásadu právní jistoty.

Svým čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně vytýká Komisi, že porušila čl. 101 odst. 1 SFEU a konkrétně pravidla stanovená sdělením Komise o osvobození od pokut a snížení jejich výše⁽¹⁾. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise tím, že odmítla přiznat společnosti Areva T&D SA osvobození od pokuty, porušila obecné právní zásady legitimního očekávání a právní jistoty.

(¹) Úř. věst. C 45, s. 3.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2009 — Gemmi Furs v. OHIM — Lemmi-Fashion (GEMMI)

(Věc T-522/09)

(2010/C 51/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gemmi Furs Oy (Loviisa, Finsko) (zástupce: J. Tanhuanpää, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Lemmi-Fashion Vertriebsgesellschaft mbH & Co. Bekleidungs KG (Fritzlar, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 21. října 2009 ve věci R 1372/2008-4;
- zamítnout námitku podanou další účastnicí řízení před odvolacím senátem;
- povolit zápis dotčené ochranné známky Společenství „GEMMI“ pro všechny výrobky zařazené do třídy 25, v

souladu s přihláškou ochranné známky společenství podanou žalobkyní;

- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem; a
- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem, rozhodne-li se tohoto řízení účastnit.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Ochranná známka „GEMMI“ pro výrobky zařazené do tříd 18, 24 a 25

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá ochranná známka „LEMMI“, zapsaná pro výrobky zařazené do třídy 25; mezinárodní ochranná známka „LEMMI fashion“, zapsaná pro výrobky zařazené do třídy 25; starší nezapsaná ochranná známka „LEMMI“, užívaná v Německu při obchodování s oděvy

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí přihlášky dotčené ochranné známky Společenství pro výrobky zařazené do třídy 25

Dovolávané žalobní důvody: Porušení pravidla 19 odst. 2 písm. a) bodů i) a ii) nařízení Komise č. 2868/95⁽¹⁾ v tom, že odvolací senát se nesprávně nebo nedostatečným způsobem vypořádal s důkazy prokazujícími existenci starších práv; porušení pravidla 22 odst. 3 nařízení Komise č. 2868/95 v tom, že odvolací senát nesprávně nebo nedostatečným způsobem posoudil předložené důkazy o užívání; porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 v tom, že odvolací senát: i) nesprávně posoudil podobnost dotčených ochranných známek; a ii) nesprávně posoudil stupeň pozornosti relevantní veřejnosti; porušení článku 75 nařízení Rady č. 207/2009 v tom, že odvolací senát žadatelem neumožnil vyjádřit se k důkazům předloženým za účelem prokázání existence starších práv; porušení zásad ochrany legitimního očekávání, rovného zacházení a legality.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2009 — Smart Technologies v. OHIM (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)

(Věc T-523/09)

(2010/C 51/80)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Smart Technologies ULC (Calgary, Kanada) (zástupce: M. Edenborough, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. září 2009 ve věci R 554/2009-2;

— podpůrně změnit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. září 2009 ve věci R 554/2009-2 v tom smyslu, že se určí, že předmětná ochranná známka Společenství má dostatečnou rozlišovací způsobilost, a tudíž jejímu zapsání nebrání žádný důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH“ pro výrobky zařazené do třídy 9

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát chybně tvrdil, že

dotčenou ochrannou známkou Společenství nelze zapsat na základě skutečnosti, že údajně nemá žádnou rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 24. prosince 2009 — Meredith v. OHIM (BETTER HOMES AND GARDENS)

(Věc T-524/09)

(2010/C 51/81)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Meredith Corporation (Des Moines, Spojené státy) (zástupci: R.N. Furneaux a E.A. Hardcastle, Solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. září 2009 ve věci R 517/2009-2 v rozsahu, v němž zamítnulo přihlášku dotyčné ochranné známky Společenství pro služby zařazené do třídy 36, takže by byl umožněn zápis této ochranné známky pro takové služby;

— vyhovět návrhovým žádáním žalobkyně, a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení v případě, že bude proti žalobě namítat, a zamítnout jeho návrhové žádání.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „BETTER HOMES AND GARDENS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 35 a 36

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož se odvolací senát dopustil pochybení tím, že uplatnil nesprávné kritérium na určení, zda ochranná známka nemá s ohledem na žádané výrobky a služby rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2009 — Hubei Xinyegang Steel v. Rada

(Věc T-528/09)

(2010/C 51/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (zástupci: F. Carlin, Barrister, N. Niejahr, Q. Azau a A. MacGregor, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky⁽¹⁾, v rozsahu, v němž ukládá antidumpingová cla na dovoz žalobkyně a vybírá prozatímní clo uložené na tento dovoz, nebo podřídně zrušit uvedené nařízení v rozsahu, v němž od žalobkyně vybírá prozatímní clo uložené na dovoz.

— uložit Radě náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou žalobkyně směřuje ke zrušení nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, v rozsahu, v němž se jí týká.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uvádí tři žalobní důvody.

Zprvce tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, když při zjištění „dotyčných výrobků“ definovala příliš zjednodušené kategorie výrobků. Dále žalob-

kyně tvrdí, že Komise použila nepřiměřené srovnání s výrobky pocházejícími z USA.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 9 odst. 5 základního nařízení⁽²⁾ tím, že žalobkyni v napadeném nařízení odepřela individuální zacházení, ačkoli jí toto zacházení původně bylo Komisí přiznáno během správního řízení před zveřejněním prozatímního nařízení⁽³⁾.

Zatřetí žalobkyně uvádí, že Rada porušila čl. 9 odst. 4 a čl. 10 odst. 2 základního nařízení tím, že uložila konečné antidumpingové clo a rozhodla s konečnou platností o vybrání prozatímního cla uloženého na dovoz „dotyčných výrobků“ žalobkyně do EU, neboť tato rozhodnutí jsou založena na zjevně nesprávném posouzení, pokud jde o existenci hrozby podstatné újmy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 262, s. 19

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996 L 56, s.1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 289/2009 ze dne 7. dubna 2009 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 94, s. 48).

Žaloba podaná dne 5. ledna 2010 — De Lucia v. OHIM — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Věc T-2/10)

(2010/C 51/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Canello, Itálie) (zástupce: S. Cutolo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Egidio Galbani SpA (Melzo, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. října 2009 ve věci R 37/2009-1;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „De Lucia/La natura pratica del gusto“ (příhláška k zápisu č. 4 962 346) pro výrobky zařazené do tříd 29, 30 a 31.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Egidio Galbani S.p.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „LUCIA“ (č. 620 716) pro výrobky zařazené do tříd 29 a 30; obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „Galbani-Santa Lucia“ (č. 2 302 677) pro výrobky zařazené do třídy 29; národní obrazová ochranná známka (italský zápis č. 67 470) a mezinárodní (č. 256 299) „LUCIA“ pro výrobky zařazené do třídy 29; národní obrazová ochranná známka (italský zápis č. 597 377), mezinárodní (č. 601 651) a Společenství (č. 70 185) „Santa Lucia“ pro výrobky zařazené do tříd 29 a 30; národní slovní ochranná známka (italský zápis č. 131 028) a mezinárodní (č. 256 299) „Santa Lucia“ pro výrobky zařazené do třídy 29; a slovní ochranná známka Společenství „Santa Lucia“ (č. 70 128) pro výrobky zařazené do tříd 29 a 30.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce co se týče některých výrobků třídy 31.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovět odvolání omezeně na „tabák“ (třída 31) a povolit zápis pro tento výrobek.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jakož i neuvedení odůvodnění nebo uvedení nedostatečného odůvodnění týkajícího se návrhu na použití čl. 12 písm. a) téhož nařízení.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2010 — Al Saadi v. Komise

(Věc T-4/10)

(2010/C 51/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Spojené království) (zástupci: J. Jones, barrister, Mudassar Arani, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit nařízení Komise (ES) č. 954/2009 ze dne 13. října 2009 v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem na toto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobce domáhá, v souladu s článkem 263 SFEU, zrušení nařízení Komise (ES) č. 954/2009 ze dne 13. října 2009⁽¹⁾, kterým se po sto čtrnácté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002⁽²⁾ o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem, na základě kterého byl žalobce zapsán na seznam osob a subjektů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje jsou zmrazeny.

Jméno žalobce bylo původně přidáno do přílohy I nařízení Rady (ES) č. 881/2002 nařízením Komise (ES) č. 2049/2003 ze dne 20. listopadu 2009⁽³⁾, které bylo později nahrazeno nařízením Komise (ES) č. 46/2008 ze dne 18. ledna 2008⁽⁴⁾. Svým rozsudkem ze dne 3. prosince 2009 vydaným ve spojených věcech Hassan v. Rada a Komise (C-399/06 P) a Ayadi v. Rada (C-403/06 P)⁽⁵⁾ Soudní dvůr Evropské unie zrušil nařízení Rady (ES) č. 881/2002, ve znění nařízení Komise (ES) č. 46/2008 v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává následujících žalobních důvodů:

Zprvée žalobce tvrdí, že napadené nařízení porušuje jeho práva obhajoby, zejména právo být vyslechnut a právo na účinnou soudní ochranu, a že neumožňuje zhojit tato porušení. Mimoto tvrdí, že Komise nepředložila důkazy, které by odůvodňovaly zmrazení jeho aktiv, a tím mu znemožnila, aby se bránil vůči těmto důkazům.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise neuvedla přesvědčivé důvody, proč jeho aktiva zůstávají nadále zmrazena, a to v rozporu se svou povinností podle článku 296 SFEU.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise neposoudila všechny relevantní skutečnosti a důkazy při rozhodování, zda přijmout napadené nařízení a tudíž se dopustila zjevně nesprávného posouzení. Žalobce dále tvrdí, že se nikdy nezapojoval do žádné formy činnosti, která by souvisela s terorismem, a tedy že jakákoliv forma finančních sankcí nebo preventivních opatření vůči němu není nezbytná.

Začtvrté žalobce tvrdí, že úplné omezení jeho vlastnického práva, které napadené nařízení ukládá, se rovná nepřiměřenému a netolerovatelnému zásahu do jeho práva na ochranu vlastnictví, který není odůvodněn přesvědčivými důkazy.

- (¹) Nařízení Komise (ES) č. 954/2009 ze dne 13. října 2009, kterým se po sto čtrnácté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Oř. měst. L 269, s. 20).
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).
- (³) Nařízení Komise (ES) č. 2049/2003 ze dne 20. listopadu 2003, kterým se po dvacáté páté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 303, s. 20; Zvl. vyd. 18/02, s. 219).
- (⁴) Nařízení Komise (ES) č. 46/2008 ze dne 18. ledna 2008, kterým se po devadesáté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 16, s. 11).
- (⁵) Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. prosince 2009, Hassan v. Rada a Komise (C-399/06 P) a Ayadi v. Rada (C-403/06 P), dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 11. ledna 2010 — Sviluppo Globale v. Komise

(Věc T-6/10)

(2010/C 51/85)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sviluppo Globale GEIE (Řím, Itálie) (zástupci: F. Sciaudone, advokát, R. Sciaudone, advokát, A. Neri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2009 a 26. listopadu 2009.

— uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je namířena jednak proti rozhodnutí Komise ze dne 10. listopadu 2009, kterým Komise odmítla nabídku podanou konsorciem ITAK (jehož členem je žalobkyně a v rámci nějž vykonává veškeré provozní a správní činnosti ve prospěch samotného konsorcia) v rámci nabídkového řízení EuropAid/127843/D/SER/KOS, jehož předmětem bylo poskytování pomoci celním a finančním orgánům v Kosovu, a jednak proti rozhodnutí Komise ze dne 26. listopadu 2009 týkajícímu se žádosti o přístup k dokumentům souvisejícím s předmětnou veřejnou zakázkou podané výše uvedeným konsorciem ITAK.

Na podporu návrhu na zrušení rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2009 žalobkyně uvádí:

— porušení povinnosti odůvodnění tím, že Komise nikdy neposkytla informace ohledně vlastností a výhod vybrané nabídky;

— porušení povinností příslušejících Komisi podle bodu 2.4.15 „Praktického průvodce postupy udílení zakázek u vnějších akcí“ Evropského společenství, jakož i porušení povinnosti řádné péče při správní činnosti, která přísluší Komisi. V tomto ohledu je třeba uvést, že žalovaná ve skutečnosti neodpověděla na výhrady vznesené podle bodu 2.4.15 Praktického průvodce;

— zjevně nesprávné posouzení kvality technické nabídky konsorcia ITAK, neboť hodnotící výbor shledal nedostačnou a technicky nevhodnou nabídku podanou třemi orgány (finančními a celními) ne méně než tří členských států Evropské unie;

— zjevně nesprávné posouzení kvality úspěšné technické nabídky. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že hodnotící výbor udělil extrémně vysoký počet bodů nabídce podané konsorciem počítačových expertů s týmovým vedoucím, který byl v minulosti hodnocen Komisí jako průměrný.

Na podporu návrhu na zrušení rozhodnutí ze dne 26. listopadu 2009 žalobkyně uvádí:

— porušení článku 7 nařízení č. 1049/2001 (¹) tím, že Komise bez prodlení nevyřídila žádost o přístup k dokumentům, nezaslala žádné potvrzení o obdržení žádosti a měla za to, že může žádost jednoduše přehlédnout.

— porušení článku 8 nařízení č. 1049/2001 tím, že Komise bez prodlení nevyřídila potvrzující žádost podanou konsorciem ITAK, ani za těchto okolností nezaslala žádné potvrzení o obdržení žádosti a konečně měla za to, že může odpovědět na žádost po uplynutí lhůty stanovené pro podání odpovědi;

— porušení obecných zásad týkajících se přístupu k dokumentům, které jsou stanoveny v nařízení č. 1049/2001a s tím související judikatuře. Komise zašla tak daleko, že neposkytla ani informace, které byly dříve žalobkyni předány;

— v poslední řadě se žalobkyně dovolává porušení čl. 4 odst. 2, 3 a 6 nařízení č. 1049/2001.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2009 — Balfe a další v. Parlament

(Věc T-219/09) (¹)

(2010/C 51/86)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o částečném vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Shell Hellas v. Komise

(Věc T-245/09) (¹)

(2010/C 51/87)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Sociétés des Pétroles Shell v. Komise

(Věc T-251/09) (¹)

(2010/C 51/88)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2009 — Serifo v. Komise a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast

(Věc T-438/09) (¹)

(2010/C 51/89)

Jednací jazyk: italština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 51/83	Věc T-2/10: Žaloba podaná dne 5. ledna 2010 — De Lucia v. OHIM — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)	45
2010/C 51/84	Věc T-4/10: Žaloba podaná dne 7. ledna 2010 — Al Saadi v. Komise	46
2010/C 51/85	Věc T-6/10: Žaloba podaná dne 11. ledna 2010 — Sviluppo Globale v. Komise	47
2010/C 51/86	Věc T-219/09: Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2009 — Balfe a další v. Parlament	48
2010/C 51/87	Věc T-245/09: Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Shell Hellas v. Komise	48
2010/C 51/88	Věc T-251/09: Usnesení Tribunálu ze dne 5. ledna 2010 — Société des Pétroles Shell v. Komise ...	48
2010/C 51/89	Věc T-438/09: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2009 — Serifo v. Komise a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast	48

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

